

PERRY RHODAN

199

Kurt Brandt KONEC ARKONU

Přeložila Michaela Straková

Velitel Sboru mutantů John Marshall si už několik dní dělal starosti o myšoba Guckyho. Když se blížila šestá hodina, začal Gucky demonstrativně zívát, mluvil o vyčerpání a odcházel do svého bungalovu. A když se ho druhý den zeptali, jestli je mu už lépe, odpovídal vyhýbavě.

Že by byl myšob, který doposud nikomu neprozradil, jak je vlastně starý, opravdu onemocněl?

Když Fellmer Lloyd vstoupil do Marshallovy pracovny, hned si všiml, že se něco děje. „Už zase nějaké trable?“ zeptal se nevěřicně.

Marshall mu vyprávěl o svých obavách a nakonec řekl: „Je to vážně divné, Fellmere. Gucky mizí příliš pravidelně. Každý třetí den. Když se blíží šestá, dá se do takového zívání, že je z toho jeden sám unavený.“

„Gucky byl vždycky dobrý herec, Johne. Copak jste se mu nikdy nepokusil číst myšlenky?“

John Marshall mávl odmítavě rukou. „Daří se to snad vám, když Gucky své myšlenky odstíní? Tak vidíte! Proč se smějete, Fellmere?“

Lloyd Fellmer se teprve teď usadil v křesle. „Mám takové podezření, Marshalle. Samozřejmě se mohu plést. Jestlipak víte, co se už dva týdny každý třetí den v 18 hodin vysílá v TV 7?“

„Vy máte čas dívat se na hlouposti?“ zeptal se Marshall téměř vyčítavě.

„Takže to nevíte. TV 7 dnes vysílá poslední díl dobrodružného seriálu Vesmírný pirát. Sám to neznám, ale podle toho, co jsem slyšel, to má být trháč. Dokonce se říká, že autor musí patřit ke flotile nebo k USO.“ „Kdybych poslouchal všechny nesmysly, vůbec by mi nezbyl čas na práci, Fellmere. Odkdy se Gucky kouká na televizi? Vždycky měl přece dobrý vkus.“

„Je to jen podezření, Marshalle. Ale ten Vesmírný pirát má být fakt

dobrý..."

„No tak se na to podíváme! Pojd'te, Fellmere, vedle v pokoji je televizor."

Televize byla zapnutá a před ní sedělo osm členů Sboru mutantů s očima přilepenýma na obrazovce. Když se objevili John Marshall a Fellmer Lloyd, nikdo z nich se ani neotočil.

Po pěti minutách zašeptal Marshall Lloydovi do ucha: „Zatraceně, je to prvotřídní! Měl jste pravdu. Tohle mohl napsat jedině někdo z flotily nebo z USO."

Fellmer Lloyd mu skočil do řeči. „Tam, Marshalle! Vidíte to? Slyšíte to?" Oba muži se na sebe nechápavě podívali. Tiše vstali a po špičkách odešli z místnosti. Marshallovým kluzákem se za chvíli dostali ke Guckyho bungalovu u jezera.

Guckyho našli pohodlně uvelebeného na gauči. Na obrazovce televizoru se právě vesmírnému pirátovi dostalo spravedlivého trestu. Seriál skončil.

„Tak tohle tedy bylo to tvé vyčerpání, Gucky!" vytkl mu Marshall ostře.

Gucky pohotově opáčil: „Neležím tu snad úplně vyčerpaný na gauči? Kdybych se slunil venku na terase nebo plaval v jezeře, tak neřeknu. Nemám snad na sobě pyžamo? Co ty tu vlastně chceš? Nevypadáš jako někdo, kdo přišel navštívit nemocného."

Gucky zvedl dálkové ovládání a vypnul televizor. Sklonil hlavu ke straně a měřil si Marshalla a Lloyd. Oba odstúpili své myšlenky.

„Co chcete? Jsem nemocný a potřebuji klid. Jinak bych byl rád, kdybyste byli mými hosty, ale musíte chápat, že..."

John Marshall mu skočil do řeči. „My jsme toho pochopili dost, Gucky. To ty jsi napsal seriál Vesmírný piráti Použil jsi šéfovy projevy slovo od slova. A ten tvůj pirát se chová a mluví jako Bully! To, co sis dovolil, je neodpustitelné."

Gucky zavřel oči. Zdálo se, že se ho Marshallova obvinění vůbec nedotýkají. „Chceš mě udat Perry mu, Johne?" V té otázce se skrývalo přiznání, že je skutečně autorem seriálu.

„A mám snad jinou možnost, než o tom informovat šéfa?"

Marshallův hlas zněl ostře.

„Tlust'och bude mít radost," řekl Gucky jakoby z posledních sil. „Ale teď už jděte, prosím!"

Cestou k Velkému administrátorovi se Lloyd zeptal: „Opravdu chcete informovat šéfa, Marshalla?"

„Šéfa a Bullyho. To, co Gucky udělal, je nezodpovědné!"

Marshall našel u Perryho Rhodana také Bullyho a Atlana. Chtěl podat hlášení, ale nedostal se dál než ke druhé větě.

Bully se hlasitě rozesmál, Atlan se k němu přidal a i Perry Rhodan se usmíval. John Marshall se zmateně odmlčel.

Bully ho poplácal po ramenou: „Marshalla, byl jste u našeho zahradního trpaslíka?"

„Právě od něho jdu."

„A on vám neřekl, že nám svou prvotinu předložil ke schválení?"

„Ani slovo! Naopak. Upozornil jsem ho na to, že používá šéfovy projevy slovo od slova a že se vám ten vesmírný pirát nápadně podobá, a on na to jen: Tlust'och bude mít radost!"

Bully se znovu rozesmál. „Nebudu na to reagovat, Marshalla. Protože přesně na to Gucky čeká od té doby, co nám ukázal rukopis. Šéf a já jsme předstírali, že jsme si podoby mezi námi a dvěma hlavními postavami vůbec nevšimli. A tak to taky zůstane."

Ale teď něco jiného, Marshalla. Spojte se s Antwerpovou korporací. Znáte přece tu firmu, co vyrábí hlavně Halmanovy kontakty. Obrát' se na hlavního akcionáře a majitele společnosti, Colea Antwerpa. V obchodním oddělení tam není něco v pořádku. Podrobnosti vám řekne sám Cole Antwerp. Zřejmě za tím nic moc nebude, ale zalet' se do Evropy a trochu se tam poohlédněte."

Nikdo netušil, jak strašlivý případ se za tím skrývá.

Od té doby, co se Perry Rhodan opět vrátil do Terranie, velký vysílač musel často navazovat rychlá spojení s planetou Plophos v systému Eugaul. Hyperkomový paprsek končil v Four Rivers a před přijímací stanicí čekala Mory Abroová.

Právě teď spolu zase mluvili. Perry Rhodan přikázal oběma robotům před svou pracovnou, že ho nikdo nesmí vyrušovat. Ale proti

Guckyho umění teleportace byli roboti bezmocní.

Gucky náhle stál přímo před Rhodanem. Perry Rhodan se zarazil uprostřed věty, šlehl po myšobovi ostrým pohledem, kterým by kohokoli jiného okamžitě přiměl k odchodu a nakonec, protože se Gucky nehnul z místa, musel říci Mory Abroové: "Mory, právě se u mě objevil tvůj nejlepší přítel Gucky!" Moryny smaragdově zelené oči zazářily z obrazovky ještě výrazněji, ústa se zvlnila úsměvem. „Smím ho pozdravit, Perry?“

Gucky bez dovolení vyskočil Rhodanovi na klín, aby ho bylo vidět, a přátelsky zapištěl: „Haló, Mory! Dnes vypadáš nádherně! Takhle jsem tě ještě neviděl. Oči ti září jako hvězdy. A ústa..."

Vtom ho Rhodan uchopil za srst na zádech a stáhl ho dolů. „Poslouchej, maličký, ty komplimenty si raději nech pro svou ženu Iltu a zbytek..."

„...přenechám samozřejmě tobě, Perry!" A Rhodanův klín byl prázdný.

Z hyperkomu se ozval jasný smích Mory Abroové. „Perry, prosím, ne aby ses na toho malého kvůli tomu zlobil! Víš, proč Guckyho musí mít každý rád? On jediný z nás neobětoval ani gram své osobnosti modernímu životu a jeho hektičnosti. Ty ho znáš přece mnohem déle, než já. Byl dřív jiný?"

„Ne, má milá," řekl Perry Rhodan a pousmál se. "Gucky se vůbec nezměnil. Vstřebal do sebe tolik vědomostí, zážitků a poznatků, ale zůstal tím Guckym, který se kdysi dávno schoval do krabice, aby se dostal na palubu STARDUSTU. Jen bych rád věděl, co ho teď přimělo ke mně přijít."

Brzy se to dozvěděl. Ukončil rozhovor s Mory, oba roboti dostali svolení znovu pouštět návštěvy a vtom vešel John Marshall, který se před hodinou vrátil z Evropy.

„Šéfe," řekl, „vracím se právě z Antwerpovy korporace. Nevyprávěl už vám Gucky náhodou, co jsem tam zjistil?" Rhodan zavrtěl hlavou. „Pan Cole Antwerp mě přijal v Turinu velice přátelsky a seznámil mě se svým prodejním oddělením. Třetinu výroby tvoří Halmanovy kontakty. Jsou to pozitronické agregáty. Je jich zapotřebí ve všech

průmyslových odvětvích. Jejich prodej se v posledních měsíci zečtyřnásobil, ale v odbytu nevědí, kdo jsou koneční odběratelé. Pokoušeli se to zjistit a sledovali zásilky až k planetě Archetz. Tam ale zásilky o pěti a deseti miliónech kusů zmizely."

„Jak vás mohl Bully obtěžovat takovým úkolem, Marshalle?" zeptal se Rhodan.

„Přesně to jsem si v Turinu říkal první půlhodinu. Už jsem chtěl těm pánům říct, že vymáhat pohledávky velkým podnikům není naše starost, když si mě Cole Antwerp vzal stranou a mezi čtyřma očima mi řekl toto: Domníváme se, že se milióny kontaktů dostaly prostřednictvím patriarchy Cafana do Modré soustavy. Důkazy nemáme.

Zavolał jsem z Turina na naši tajnou základnu na Archetzu. Naši muži byli úžasně rychlí. Ještě jsem se bavil s Antwerpem, když jsem dostal zprávu z Archetzu, že se povídá, že patriarcha Skokanů Sogo Cafan se svými 23 loděmi už měsíce přelétává mezi hvězdokupou M 13 a Akonanským impériem. Upozornil jsem Mercanta a on slíbil, že se tomu bude věnovat. Ani nemusel zapojit Galaktickou rozvědku na vládní planetě Sphinx v Modré soustavě. Odtamtud už přišlo hlášení, že Sogo Cafan dopravuje k Akonanům obrovské množství Halmanových kontaktů. Tady v centrále si s tou zprávou nikdo nevěděl rady, takže byla uložena, ale nebyla vyhodnocena. Na základě mé zprávy z Turina na to Allan D. Mercant nasadil několik odborníků."

„Je to opravdu tak podezřelé, anebo to je jen obrovský a komplikovaný obchod, z kterého by Antwerpova korporace měla mít vlastně radost?"

„Cole Antwerp se z toho zrovna neradoval. Nedá totiž moc práce Halmanovy kontakty trochu upravit a pak máte k dispozici spínač, kterým se dá ovládat zaměřovací v technika u děl!"

„To není dobrá zpráva, Johne," řekl Rhodan zamyšleně. „Spojte mě s Mercantem."

Za několik dnů se měla na Plophosu konat svatba Mory Abroové a Prvního administrátora Perryho Rhodana. Slavnosti měly trvat čtyři

týdny.

Není teď svatba ohrožena? Nechystají se snad Akonané napadnout Sluneční soustavu, zatímco všichni významní představitelé Země budou na Plophosu?

Ozval se Mercant: „Právě jsem obdržel důležitou zprávu. Halmanovy kontakty jsou mnohem významnější, než jsme tušili. Dají se používat nejen k řízení zaměřovači optiky, ale po další úpravě, která není technicky ani trochu složitá, mohou fungovat jako zesilovače I-N."

„A to je co, Mercante?"

„Přístroj, s jehož pomocí získá paprsek dezintegrátoru až dvanáctinásobnou sílu. Nevěděl jsem to ani já. Dozvěděl jsem se to až teď od našeho vědeckého oddělení. "

„Je naše zaměřovači optika lepší než ta, co mají Akonané, Mercante?"

„V posledních letech jsme získali velký náskok, ale teď, když vím, že se milióny Halmanových kontaktů dostaly do Modré soustavy, už naši převaze tak moc nevěřím."

„Šéfe, Akonané přece nemají nejmenší šanci, dostat se do Sluneční soustavy. Se svými loděmi se nedostanou ani k Plutu. O to se postarají naše vesmírné transmitterové stanice," ozval se Marshall.

„Toho se nebojím, John. Trápí mě, že by zase měla být válka. Chtěl jsem ve svůj svatební den slíbit lidem mírovou budoucnost. Teď už se toho neodvážím. Válka je vždycky krokem zpět. Ale ani já nemohu rozpoutat válku, abych zabránil Akonanům ve válce proti nám."

„A jsme to určitě my, na koho chtějí zaútočit, šéfe?"

Rhodan se zarazil, zavrtěl překvapeně hlavou a pak se rozesmál. „Marshall, to byla vynikající otázka. Máte pravdu: napadnou nás nebo někoho jiného? Počkáme, co zjistí naše rozvědka. Možná jsme si dělali zbytečné starosti."

O několik dní později přišly první zprávy z Modré soustavy. Válcová loď Skokana Olsgara, která byla na cestě ze Sphinxu na Arkon III, odvysílala zakódované hyperkomové hlášení do Terranie.

Olsgar patřil k tomu málu galaktických obchodníků, kteří byli Solárnímu impériu bezvýhradně oddáni, a z celého srdce litovali rozpadu Spojeného impéria.

Hlášení, které zachytili a dešifrovali v Terranii, by bylo bývalo muselo uklidnit i Allana D. Mercanta.

Vesmírné flotily Akonanů byly z větší části v přístavech. Jen malé skupinky kroužily mezi hvězdami Modré soustavy. Galaktická rozvědky neodhalila žádnou zjevnou ani skrytou aktivitu.

Rhodan k sobě povolal Atlana a Bullyho, aby je o tom informoval. Nesouhlasil však s Allanovým návrhem, aby celá flotila USO kroužila poloviční rychlostí světla v oblasti Solárního impéria. "Během patnácti minut může pak každá loď přejít do meziprostoru."

„Atlane, to, co navrhuješ, je naprosto nereálné... Takové manévry se nedají utajit. Udržovat celou flotilu na poloviční rychlosti světla stojí každou minutu milióny solarů. A navíc nevidím žádný důvod, proč bít na poplach," zavrhl Perry jeho návrh.

Bully ale souhlasil s Atlanem: „To mi teda řekni, Perry, na co by kupovali Akonani ty obrovský hromady Halmanových kontaktů? A proč je vůbec kupovali? Proč si je nevyrobili sami?"

„Panebože!" povzdechl si Perry Rhodan. „Zamysli se trochu, Tlust'ochu a spočítej si, co stojí zařízení potřebné k tomu, abys vyráběl desetitisíce kontaktů denně. Spočítej si, na co tě přijde kontrola výroby, kolik stojí materiál. Když si to dáš dohromady, zjistíš, že Antwerpova korporace je dodávala laciněji, než by je byli schopni Akonané vyrábět."

Bully se jen tak lehce nevzdával. „Já Atlanův návrh vítám. Od naší rozvědky na Sphinxu jsme ještě nedostali žádnou zprávu, jak to vypadá v továrnách na děla u Akonanů. Vsadím se, že tam výroba běží na plný obrátky. A Perry, co když teď Akonané zabudují do každého dezintegrátorového děla pět posilovačů I-N? Technicky to není problém a v našich dělech jsou jen tři. Pak na ně nebudou stačit ani naše imperiální vesmírné lodě."

„Co vlastně chcete?" zeptal se Rhodan klidně. „Z větší části jsou to všechno jen dohady. Máme se snad jen na základě domněnek

bezhlavě pustit do zbrojení a utrácet biliony solarů?"

Ale byl tu někdo, kdo byl navýsost spokojený: myšob Gucky.

Jeho seriál Vesmírný pirát už koupilo pětadvacet televizních stanic. Na Zemi ho převzalo osm stanic a dalších jedenáct na planetách obývaných lidmi. Jednání s dalšími zájemci pokračovala.

Uzavření pětadvacáté smlouvy přivedlo Guckyho na "nápad. Teleportoval k Perrymu Rhodanovi. Pyšně mu položil smlouvu na psací stůl. „To je moje pětadvacátá smlouva, Perry. Ne, ne, nemusíš mi gratulovat. To vážně není třeba. Neboj se, sláva mi nestoupá do hlavy. Ale mám otázku, Perry: Kdo dostává honoráře?"

Rhodan nejdřív nevěděl, jestli si Gucky nedělá legraci. Ten však k němu s očekáváním vzhlížel.

„Honoráře dostávají právníci nebo umělci, ale to přede víš."

Gucky přikývl. "A co je právník nebo umělec?"

„Nerozumím ti. Chceš mě připravovat o čas?" Rhodan už měl trochu zlost.

„Perry, já se na tebe nezlobím, že mě nechápeš. Dobrá, tak ti to tedy řeknu. Dostal už někdy honorář pes anebo kočka?"

I když to byly velké hvězdy, tak jejich peníze shrábnul jejich majitel.

Ale jak je to se mnou? Já jsem svůj vlastní majitel... a prodal jsem své vlastní dílo. A i když ho pár kritiků strhalo, přinesl jsem tím důkaz, že jsem člověk, protože jsem něco vytvořil.

Proto se my myšobové budeme ode dneška počítat k lidem. Perry, ale fakt nechápu, proč se musíš zrovna teď tak strašně smát!"

„Gucky," řekl Rhodan s úsměvem, „tohle je to nejlepší, co tě kdy napadlo. Tvůj požadavek je samozřejmě přijat, ty skvělý umělce. Za pár let se už bude mluvit jen o lidech z rodu myšobů. Postarám se, aby výraz myšob zmizel z oficiálních zpráv."

„Díky," řekl Gucky hrdě a odteleportoval.

Čím déle se plukovník Jac Mail zabýval přípravou svatebních slavností na Plophosu, tím jasnější mu bylo, že stojí před nejtěžším

úkolem svého života. A celou věc ještě komplikovalo utajení.

Z vojenskopolitických důvodů trval Solární maršál Allan D. Mercant na tom, že sňatek Perryho Rhodana a Mory Abroové bude oznámen až tři dny před obřadem. „Nechci vyprovokovat Akonany, Arkonidany nebo Skokany k atentátům při svatebních slavnostech.“

Bully souhlasil s Mercantovým požadavkem jako poslední - a neochotně.

Sarkasticky prohlásil: „Ted' už je mi jasný, proč jsem nikdy nepomyslel na ženění. Bomby jako satební dar se mi nelíbí.“

„Nedělejte si legraci, pane Bulle,“ pokáral ho Mercant. „Absolutní ochrana není možná. I naši mutanti jsou jen lidé a každý člověk udělá někdy chybu. Na veřejnost se nesmí dostat ani náznak toho, že se šéf bude brzy ženit. Informoval jsem v tom smyslu plukovníka Maila. Slečna Abroová s mými opatřeními plně souhlasí.“

„Opravdu krásné vyhlídky, svatba mezi bombami. Mercante, vy máte podivuhodné nadání, jak ve mně probudit slavnostní pocit.“ „Mou povinností jakožto velitele rozvědky je starat se o bezpečí našich vůdců!“

Na onen rozhovor si plukovník vzpomněl, když seděl proti Reginaldu Bullovi a procházel s ním seznam svatebních hostí.

„Má Solární maršál Mercant kopii toho seznamu?“ zeptal se Bully. „Samozřejmě, pane. Tady, podívejte se, tyto tři osoby jsme po prověření ze seznamu vyškrtli.“

„A kolik to je celkem, plukovníku?“

„Osmadvacet osob. Uvážíte-li, že bylo pozváno 3 535 osob, je to nepatrné procento.“

„A proč chcete mluvit s panem Adamsem?“ Plukovník udělal pohyb, jako by počítal peníze. „Podle posledních propočtů budou slavnosti stát čtyři miliardy solarů. Schváleno bylo 3,2 miliardy. S tím prostě nevyjdu, aniž bych dělal rozsáhlé Škrty.“

Bully se na něj pozorně podíval. „Rád bych ted' slyšel váš soukromý a upřímný názor, plukovníku. Nepovažujete tyto miliardové výdaje za zbytečné plýtvání penězi a nemyslíte si, že by stačila mnohem menší slavnost?“

Plukovník odpověděl téměř ostře: „Pane, já osobně v těch několikátýdenních slavnostech vidím demonstraci jednoty a vnitřní jistoty Solárního impéria. S výjimkou Posbíů byli pozváni pouze Pozemšťané. Každý Arkonidan, Skokan nebo Akonan teď pochopí, že my, Pozemšťané, jdeme od teď svou vlastní cestou. Naši bývalí spojenci budou ještě litovat, že opustili náš svazek ze sobeckých a nicotných důvodů!“

Bully přikývl. „Plukovníku, dám vám dobrou radu. Až půjdete za Homerem G. Adamsem, aby vám zvýšil rozpočet, řekněte mu to, co teď mně. Adams vám určitě vyhoví.“

Plukovník se potěšeně usmál.

„Zařídím se podle vaší rady.“

Když se plukovník Jac Mail vracel v noci zpátky na Plophos, mohl se ve své kabině uložit k bezstarostnému spánku.

Homer G. Adams rozpočet zvýšil.

Případ Halmanových kontaktů byl stále záhadnější.

Byly skladovány v osmi tajných skladištích na Sphinxu, ale rozvědce se nepodařilo zjistit, kolik miliónů jich tam celkem je.

Podle údajů z Antwerpovy korporace bylo na planetu Archetz dodáno 31 200 100 kontaktů. Pokud průmysl galaktických obchodníků použil jen polovinu z toho počtu, muselo být zbylých 15 miliónů prodáno Akonanům.

Co s nimi mají Akonané v úmyslu?

Pak přišlo z Archetzu hyperkomove hlášení: Flotila patriarchy Cafana zmizela. Skutečnost, že se Cafanova loď ani po naléhavém volání dosud neozvala, vyvolala mezi Skokany neklid.

Mercanta hned napadlo, že někdo může mít zájem na tom, aby Cafanův rod zmizel - podle hesla mrtví nemluví.

Stávalo se, že se občas vesmírné lodě ztratily mezi hvězdami, ale že by poměrně velký konvoj zmizel beze stopy, to bylo neobvyklé.

Rhodan s Allanem se sešli k poradě. Rhodan pevně prohlásil: „Jsem proti jakémukoliv embargo. Hospodářství se musí svobodně rozvíjet. Každý zásah má dalekosáhlé důsledky. Měli bychom se poučit z minulosti, Atlane.“

Arkonidan se na Rhodana zamyšleně podíval a zavrtěl hlavou. "Perry, ty stále ještě uvažuješ v měřítkách Spojeného impéria. Obchodní vztahy, které teď ještě máme s Akonany, M 13, Arasy a Skokany, brzy přestanou existovat. A čím dříve skončí, tím silnější bude Solární říše, můj milý. Proto jsem pro embargo. Jen ať moji Arkonidané konečně pochopí, co to znamená, nesmět už obchodovat se Solárním impériem!"

„Atlane, mluvíš o svém národu..."

„Vím, co chceš říci, Perry. Ano, fyzicky navždy zůstanu Arkonidanem, ale uvažuji už jako Pozemšťan. Můj národ mě přece donutil, abych od něj odešel. To sice neznamená, že mu chci vpadnout do zad, ale už pro Arkonidany nic neudělám. Je to hořké, muset říci něco takového."

„Já však odmítám jakékoliv embargo. Nezapomněl jsem, že zničené hospodářství vyvolává oslabení politické a vojenské moci. Atlane, my lidé musíme udržovat kontakty s ostatními rasami Mléčné dráhy, jestliže chceme zůstat mladí. Pomysli na svůj národ, který se sám odsoudil k zániku, když se izoloval na M 13."

Atlan si přejel rukou přes obličej. „V tom máš sice pravdu, ale to neznamená, že s tebou souhlasím. A teď se tě zeptám na něco soukromého: Kdy letíš na Plophos?"

„Za čtyři dny. A za další dva dny budu zase zpátky. Nechci, abyste mě ty nebo Bully doprovázeli. Bylo by to zbytečné." Rhodan se usmál. „Když myslím na to, jak nás na měsíci Badunu přivítala dcera Lorda Kositche Abra a na to, že za čtyři dny poletím na Plophos, abych pomohl Mory vybrat šaty na obřad, nevím, jak se to jedno hodí ke druhému."

Atlan prohlásil s vážnou tváří: „Láska - to vysvětluje všechno. Už sis všiml, že jsi v poslední době úplně jiný člověk? Už bylo na čase, aby sis našel ženu. Málem už ses odnaučil smát. Mory Rhodanová, jak to zní! Ze srdce ti tvé štěstí přeju!" Rhodan mu pohnutě poděkoval. Vtom se ohlásil Marshall, velitel Sboru mutantů, a chtěl s ním mluvit.

„Jen pojďte dál, John. Příštích dvacet minut jsem ještě volný."

„Právě se vracím transmitterem z Marsu. Chtěl jsem tam ještě dva

dny zůstat, ale pak jsem před třemi hodinami při rutinním zásahu v přístavu 10 něco objevil. Přistál ZAN-XI, válcová loď Skokana Zanela, a část posádky dostala povolení k návštěvě města. Mezi nimi byl i Zanalův nejstarší syn Miaran. Měl zcela určitý cíl a v myšlenkách se jím intenzivně zabýval. Spolu s dvěma agenty jsem mu zůstal na stopě. Čekal jsem v kavárně poblíž Huttonovy afilace. Miaran jednal s vedoucím afilace, panem Evansem Elliotem. Za „provizi“ 25% byl Elliot ochoten jednak koupit od Antwerpovy korporace pět miliónů Halmanových kontaktů a za druhé zfalšovat vývozní a přepravní doklady. Zmínil se, že má vynikající vztahy k planetě Modal v soustavě Hafnis. Zatímco o tom mluvil, myslel na nějakého Willa Goulda, který pracuje na modalském ministerstvu obchodu. Tenhle Will Gould by byl za pětiprocentní podíl ochoten vystavit pro ZAN-XI úřední dokument. V průvodním dokumentu by stálo, že ZAN-XI naložila na Modalu náhradní díly pro malokonvertory. Gould má kontakty v podniku, který je ochoten se toho podvodu zúčastnit. Miaran s podmínkami souhlasil. Asi před hodinou dostala Antwerpova korporace objednávku od Huttonovy afilace na Marsu. Cestou z Marsu jsem uvědomil Mercanta. Ten mi doporučil, abych se vrátil na Zemi a okamžitě vás informoval.

„Ta věc se mi přestává líbit," prohlásil Atlan. „Vsadím se, že za tím vězí pořádné svinstvo."

„Máš pravdu, Atlane," souhlasil Perry Rhodan. „Vezmu si ten případ osobně na starost a nasadím na to naše vědce."

„Proč vědce?"

„Samozřejmě se mohu mýlit. Ale když vycházím z toho, že ty kontakty mohou po malé úpravě převzít řízení zaměřovači optiky děla a po další přestavbě se z nich mohou stát zesilovače I-N, pak je přece možné, že se po dalších úpravách dají použít k něčemu, o čem zatím nemáme ani tušení. A právě na to se chci zeptat vědců."

„Hm," zabrumlal Atlan. „I kdybys měl pravdu, může to trvat měsíce nebo i roky, než naši specialisté přijdou na to, co všechno se s těmi kontakty dá provádět. A jestli Akonané mají něco za lubem, dávno to udělají."

Rhodan se obrátil k Marshallovi. "Co řekl Mercant; když jste ho telepaticky informoval o svých pozorováních?"

„Nic, šéfe. Víte přece, jak je skoupý na slovo."

„To není dobré znamení," řekl Arkonidan. „Pro všechno na světě, nač potřebují Akonané ty milióny kontaktů?! Tolik zaměřovačích optik a dezintegrátorových děl zase není." „Možná si děláme zbytečné starosti!" nadhodil Marshall.

„Spíš málo starostí, John!" odporoval mu Atlan. „Znám Akonany. Nedá se od nich čekat nic dobrého. Ale všechny řeči jsou na nic, dokud nebudeme vědět, co se vlastně děje."

Na obrazovce se objevil Bully. Byl rozčilený. „Perry, ty kontakty mě ještě připravěj o rozum. Právě mi volal majitel Antwerpových závodů. Obchodní společnost Hutton objednala pět miliónů kontaktů. Cole Antwerp je úplně zoufalý. Z vlastní iniciativy obtelefonoval své velkoodběratele - a teď se podrž: Za poslední tři týdny prodali velkoodběratelé přes 53 miliónů kontaktů! A nikdo nemůže říct, kdo je koupil. Cole Antwerp zavolal centrálu Huttonů v Moskvě, aby zjistil, jestli je objednávka jejich zastoupení na Marsu v pořádku. Moskva to potvrdila..."

„Je to čím dál tím zajímavější, Bully. Ví už to Mercant?"

„Ano. Byl u toho, když jsem mluvil s Antwerpem. Co je s těmi pěti milióny kontaktů?"

„Pravděpodobně se mají dostat do Modré soustavy," vysvětlil Rhodan až překvapivě klidně.

„K čertu, jak tedy může Huttonova centrála v Moskvě potvrdit tu objednávku z Marsu?" vybuchl Bully.

„To musejí co nejdřív zjistit Mercantovi agenti v Moskvě." Bully se neudržel. „Za tím je určitě něco ďábelského! Akonané jsou lstiví a nebezpeční!"

Rhodan jen přikývl.

Premiérka Mory Abroová se už potřetí během hodiny marně pokoušela dovolat Perrymu Rhodanovi. To je zvláštní, říkala si. Perry mi přece slíbil, že mi dnes odpoledne zavolá, a najednou není k zastížení ani v Terranii?

Lord Kositch Abro by byl hrdý na svou dceru, kdyby ji v té chvíli mohl vidět.

Mladá žena s nádhernými měděnými vlasy, které jí splývaly přes ramena, se telefonicky spojila s rozvědkou.

Na obrazovce se objevila tvář podplukovníka Dulka. „Jaké přání vám mohu splnit, paní premiérko?“ zeptal se zdvořile.

„Podplukovníka co se to na Zemi děje? Jaké zprávy přišly v poslední době z generálního štábu?“

„Nic znepokojujícího, premiérko. Jen asi před hodinou jsme dostali takový zvláštní dotaz, ale ten vůbec není důležitý.“

Měli jsme zjistit, jestli se v poslední době na Plophosu nenakoupilo neobvykle mnoho Halmanových kontaktů. Sám jsem se nejprve musel informovat, o co se vlastně jedná...

Halmanovy kontakty jsou takové malé součástky, jsou ve spoustě přístrojů, které používáte každý den.“

Mory Abroová se ze zdvořilosti se zeptala: „A kolik se jich koupilo?“

„Přes osm miliónů kusů minulý týden. Už jsem to hlásil generálnímu štábu do Terranie. Vůbec je to nepřekvapilo, ale byli naprosto skoupí na slovo, když jsem chtěl vědět, co s těmi kontakty je.“

Mory Abroová se na něj krásně usmála, poděkovala mu a přerušila spojení. Pak se dlouho zamyšleně dívala na vypnutou obrazovku. Galaktická rozvědka se určitě ptala z vážných důvodů, ale čím byla ta běžná součástka tak důležitá?

Spojila se tedy s tajným výzkumným oddělením a krátce poté už věděla, že Halmanovy kontakty se dají snadno upravit, a pak už to rozhodně nejsou běžné součástky. Dozvěděla se také, že v Galaxii je jen jediný podnik, který kontakty vyrábí, a sice Antwerpova korporace na Zemi v městě Turin.

Když o hodinu později znovu marně volala do Terranie a znovu se dozvěděla, že se s Perrym Rhodanem není možné spojit, cítila, že se odněkud blíží neštěstí. Ale nebála se o sebe, nýbrž o muže, jemuž

patřilo její srdce.

Perry Rhodan byl na Měsíci. Vědecká informační služba v Terranii mu sdělila, že jediným člověkem, který mu může poskytnout vyčerpávající informace o Halmanových kontaktech, je inženýr Rollf Leban, jenž patnáct let patřil k výzkumnému týmu Antwerpovy korporace.

Rollf Leban, statný šedesátník, nevěřil svým očím, když ve svém návštěvníkovi poznal Perryho Rhodana.

„Nezlobte se, že jsem se předem neohlásil," začal Rhodan. „Důvod, proč jsem vás vyhledal, je jednoduchý: pracoval jste v Turínu na vývoji Halmanových kontaktů a máte prý největší podíl na tom, že bezchybně fungují. Určitě také víte, že se z nich dá udělat řízení zaměřovači optiky, ale i zesilovač I-N. Chci, abyste mi řekl, jestli se z nich dá udělat i něco jiného."

Rollf Leban zavrtěl hlavou. „Já jsem ty kontakty nevymyslel. Je to vynález Rogera Antwerpa, otce současného majitele podniku, a jeho přítele Halmana. Halman zemřel během vývojových prací. Roger Anwerp dovedl práci do konce. Dobře si vzpomínám, jak mi Roger Anwerp jednou řekl: Halmanův kontakt je podstatou našeho podniku! A když se přišlo na to, že se z něj dá snadno udělat řízení zaměřovači optiky a zesilovač I-N, jenom se smál a prohlásil: Nikdo netuší, co se v té věcičce skrývá! Pokoušel jsem se na to přijít, ale po třech nebo čtyřech letech marného zkoumání jsem to vzdal. Nikdo nezná Halmanův kontakt lépe než já, ale ani já jsem jeho tajemství neodhalil."

Šedovlasý technik pokrčil rameny. „Roger Antwerp zemřel příliš brzy. Proto jsem také z korporace odešel. Mrzí mě, že vám nemohu pomoci."

Byl byste ochoten pokusit se ještě jednou přijít tomu tajemství na kloub, Lebane?"

Lebanovi se trochu zajiskřilo v očích. Zdálo se, že bojuje sám se sebou. Na okamžik vypadal téměř bezmocně.

„S jednou podmínkou, pane," řekl tiše.

„A to?"

„Vím, že to nikdy nezjistíme. Jednoho dne náš výzkum skončí. Pak bych se chtěl zase vrátit sem, pracovat tu a procházet se. Někdy se tu hodiny procházím po povrchu Měsíce a dívám se na Zemi. Odpusťte starému muži, že se ještě neodnaučil snít.“

„Nemám vám co odpouštět, Lebane, naopak, musím vám poděkovat. Je to už hodně dávno, co mi někdo vyprávěl o svých snech. Vaši podmínku samozřejmě přijímám. A mrzí mě, že nemám čas, abych se mohl s vámi procházet tam nahoře.“

Lebanovy oči se rozzářily. Vstal. „Byl bych šťastný, kdyby se mi pro vás podařilo rozluštit tajemství Halmanova kontaktu, pane. Smím se zeptat, proč vás to zajímá?“

„Nějaké inteligentní bytosti nakoupily v poslední době více než půl miliardy kontaktů. Povinností Velké administrace je bdít nad bezpečností lidí. Tato povinnost nám velí zjistit, co mají s kontakty v úmyslu.“

„V tom případě oni to tajemství už odhalili,“ řekl Leban bezhlasně.

Telepati ze Sboru mutantů se mezitím vyznamenali. Oznámili Mercantovi, že Miaran, syn patriarchy Zanal, vůbec nevěděl, kam má těch pět miliónů kontaktů dopravit. Otec mu řekl, že má čekat na hyperkomové hlášení, z něž se dozví víc.

ZAN-XI dostala povolení k odletu a zamířila k M 13.

Bylo jisté, že Akonané nakoupili 528 miliónů kontaktů, které je přišly na více než miliardu solarů. Na Sphinxu ve skladech byla jen malá část.

Kde je zbytek?

Perry Rhodan na sobě nedával zdát, kolik starostí mu celý případ dělá. Neřekl ani slovo, když Atlan coby velitel USO nařídil pohotovost pro všechny lodě.

Pak přišlo z arkonského impéria hlášení agentů, že patriarcha Zanal není na M 13 k nalezení. Ani ZAN-XI pod vedením Miarana Zanal se tam neobjevila. Flotila ZAN zmizela stejně záhadně jako lodě patriarchy Cafana.

Bully vyhledal Perryho Rhodana a spustil: „Náš Solární maršál dělá, jako by se ženil on, a ne ty, Perry! Kdyby bylo po jeho, poslal by

všechny naše muže na Plophos, aby se nám nic nestalo. Pořád vykládá jen o kontaktech, prorokuje neštěstí a dává stranou všechny hlášení, kde se píše, jakej svatej klid je v naší Mléčné dráze. Jestli to tak půjde dál, budeš mít pěkně smutnou svatbu!"

„Už jsem dokonce uvažoval o tom, že bych svatbu odložil, Bully. Mám o Mercantových tušeních vysoké mínění. A nechci mu do jeho práce mluvit."

„Cože? Ty že bys odložil svatbu, Perry?"

Perry Rhodan nemusel odpovídat, protože se ohlásil interkom. Tiskové středisko hlásilo: „Pane, vůbec to nechápeme. Ve vydání TERRANIA POST z 11ti hodin se tvrdí, že se za čtyři dny oženíte na Plophosu s Mory Abroovou!"

„Dobré ráno!" řekl Bully a ušklíbl se. „Někdo nedržel jazyk za zuby a je po odkládání svatby."

„A je to venku!" řekl Rhodan, ale jeho oči se usmívaly.

„Pane," řekl muž z tiskové agentury, „požadovali jsme, aby TERRANIA POST to tvrzení okamžitě odvolala, ale redakce to odmítla."

„A má snad tisková agentura něco proti tomu, že se ožením s premiérkou Mory Abroovou?"

Interkom pohasl.

Bully pomyslel na Mercanta. „Mercant bude zuřit! Když se to prozradilo, jsou všechna jeho bezpečnostní opatření na nic, Perry."

„To mi vyhovuje. Nenávidím to, když se musím na veřejnosti obklopovat tělesnými strážci. Ztrácím tak kontakt s lidmi, a to je to poslední, o co na své svatbě stojím. Promluvím o tom s Mercantem."

„Takže tebe vůbec nezajímá, kdo to prozradil TERRANII POST?"

Rhodan se k němu nonšalantně obrátil. „To mám stíhat sám sebe, Bully?"

Reginald Bull jenom zalapal po dechu.

Když se Mercant dozvěděl, že největší pozemské noviny uveřejnily zprávu o Rhodanově sňatku, nemohl tomu uvěřit. „Mám chuť jít do penze!" řekl Allanovi a Marshallovi. „Všechno bych čekal, jen to ne, že mi šéf vpadne do zad!"

John Marshall se pobaveně usmál. „Já mám z toho radost. Konečně jednou myslí šéf i na sebe. Nikdo a nic na světě by ho k tomu nepřimělo, jen láska. Víte, že opravdu uvažoval o tom, že svatbu odloží, jen kvůli těm zatraceným kontaktům?"

„Už o tom nemluvme," řekl Mercant. „Připravím se na to, že svatba na Plophosu proběhne veřejně. Bude mě prostě muset něco napadnout."

„O to se nebojím, Mercante. Ale je pravda, že vy sám mezi svatebními hosty nebudete?"

„Někdo přece musí zůstat doma a chránit dům, Atlane." Znělo to skromně a bylo to tak i míněno. Mercant byl skromný člověk, který na sebe snad vůbec nemyslel.

Plophoská flotila pod velením admirála Arnta Kesenbyho se zastavila nad Four Rivers a pak se pomalu rozestoupila. Milióny Plophosanů upíraly oči k obloze.

Návštěva flotily byla jedním z mnoha překvapení, která na lidi čekala. Lodi, které zezdola vypadaly jako černé tečky, vytvořily na obloze dvě jména: RHODAN ABROOVÁ. Obě jména spojovaly dva prsteny.

Na kosmodromu přistála vlajková loď Perryho Rhodana s Prvním administrátorem na palubě a lodi na obloze vytvořily jméno PERRY RHODAN.

V okolí kosmodromu se shromáždilo tolik lidí, až se zdálo, že se zbytek Plophosu úplně vylidnil. Někdo vykřikl Administrátorovo jméno a za chvíli už znělo ze stovek tisíců hrdel, jasně a stále silněji: „Perry Rhodan! Perry Rhodan!"

Ze všech stran se ke Rhodanovi natahovaly ruce, jeho automobil se sunul dopředu jen krokem. Oblohu rozzářil ohňostroj. Plophos zachvátilo nepopsatelné nadšení. Časový plán, který vypracoval plukovník Jac Mail, se zhroutil.

Mezi nadšenými davy lidí se proplétaly televizní štáby a fotografové.

S hodinovým zpožděním dorazila kolona k dómu. Rhodan a Mory Abroová vystoupili ze svých automobilů a pomalu kráčeli po

obrovském schodišti ke Galaktickému dómu, který sloužil všem náboženstvím Sluneční soustavy.

Perry měl na sobě slavnostní uniformu a Mory byla oblečená do bílých romantických šatů s dlouhou vlečkou. Do vlasů jí kadeřníci vpletli snad stovky drobných bílých kvítků. Kytici měla z růží, které jí Perry přivezl ze Země. Zářila štěstím.

Kazatelé pozdravili ženicha a nevěstu úklonem hlavy.

Miliardy lidí uslyšely dvakrát „ano“.

Pak se všechny kamery vypnuly. Nadešla jediná hodina, během níž mohl být Perry Rhodan o samotě se svou ženou. Víc času jim protokol dát nemohl.

Čas nemilosrdně plynul. Ze šedesáti minut zbývalo už jen pět. Až i ty uplynou, musí novomanželé podle protokolu přivítat svatební hosty v novém křídle vládního paláce.

Rhodan vstal, přistoupil k oknu radnice a zahleděl se dolů. Myslel na to, jak se s Mory poprvé setkal na Badunu - jako zajatce Neutralistů.

„Badun a Plophos, má milovaná," řekl pomalu, „dvakrát totéž, jenže obráceně! Na Badunu jsem byl tvým zajatcem, na Plophosu jsi ty mou zajatkyní, navždy!" Sáhl do kapsy a vytáhl buněčný aktivátor, který mu svěřil umírající vůdce Iratio Hondro.

Když jí přetáhl tenký řetízek přes hlavu, Moryiny smaragdové oči se rozšířily. „Perry, milovaný, ty... ty mě chceš k sobě připoutat navždy?"

Obrovský sál v levém křídle Vládního paláce byl zalit měkkým modrým světlem, ale když se na prahu objevili novomanželé, světlo se změnilo na růžové.

Atlan a Bully marně hledali mezi třemi tisíci hostů Guckyho. A náhle se Gucky objevil - teleportoval.

Ale byl to opravdu Gucky?

V sněhobílém oděvu, připomínajícím sarong, s třemi blyštícími se řády na prsou stál Gucky vzprímeně před novomanželi a pozdravil je

hlubokou úklonou.

„Ve jménu lidí z rodu myšobů," pronesl Gucky pisklavým hláskem, „vám předávám amulet Dendonů. Doufám, milá Mory, že ti ho Perry dovolí nosit."

Gucky zapojil své telekinetické schopnosti. Mezi ním a Mory se vznášel řetěz a pomalu se blížil k mladé ženě. Řetěz tvořilo pět šňůr a každý jeho kámen zářil jasnou červení na tři metry. Ted' se řetěz dotkl Moryina krku a ve stejné chvíli zaznělo sálem jedno jediné „Ach!" Mory vypadala po boku Perryho Rhodana jako bohyně. Zář, vycházející ze šperku, ji činila ještě krásnější.

Byly proneseny dva proslovy, přípitek a pak se všichni posadili na svá místa. Jen Guckyho židle zůstala prázdná. Myšob se znovu objevil až když se podával předkrm. Tentokrát měl na sobě modrozlatý oděv a na pravém rukávu něco, co vypadalo jako řád.

Perry Rhodan, který seděl proti němu, se zeptal: „Nechceš mi říct, co to všechno má znamenat, maličký?"

„Když mám na sobě tento oděv, Perry, pak mluvíš s velkovévodou z Yalasu a ten řád na mém rukávu prozrazuje, že jsem nositelem moudrosti."

„Tak, a co potom znamenal ten sarong?"

„To nebyl sarong, milý Perry. Měl jsem na sobě dhron a jakožto První layi Laseňanů jsem vám předal amulet Dendonů. Laseňané mi ho věnovali jako důkaz svého přátelství a já jsem šťasten, že ho mohu dát vám!"

„Řekni nám tedy, k čemu má ten amulet sloužit, Gucky!"

„Žena, která ho nosí, nedostane nikdy zlého muže, Perry!"

Rhodan udělal to nejlepší, co mohl - rozesmál se.

V Moryiných očích byly slzy pohnutí.

„Děkuji ti, Gucky," řekla. „Krásnější dar jsem nemohla dostat!"

Allan D. Mercant byl v Terranii sám se svými myšlenkami.

V posledních čtyřiaadvaceti hodinách nedostal žádné znepokojivé hlášení. Zdálo se, že v Galaxii, až na občasné přepady pirátů, konečně nastal klid. Zprávy z Plophosu byly rovněž uspokojujivé. Právě se

rozhodl, že za chvíli skončí s prací, když se ohlásil hovor z Arkonu III.

Na Arkonu II a Arkonu III byly největší tajné základny Galaktické rozvědky.

Za chvíli se na obrazovce objevil text:

10-445-Z pro A 1. Problémy s určením polohy od 17.43 standardního času. Příčina zatím nejasná. Stejně potíže mají všechny stanice a. Odchyly při měření energie a hmoty ve 20.10 standardního času přes cca 30%. Tendence vzestupná. Zkoušíme všemi prostředky zjistit příčinu.

Mercant musel nahlédnout do přísně tajného seznamu, aby zjistil, kdo se skrývá pod označením 10-445-Z. Byl to major Enk, velitel tajné základny na Arkonu III.

„Hm," zabrumlal. „Potíže s lokátory v centru Arkonu, a místní stanice Arkonidanů mají stejný problém. Na to se musím zeptat našich expertů."

Mercant zavolal přes interkom profesoru Unumovi, ale ten mu nemohl nic konkrétního říct. Příčinou mohly podle něj být silné magnetické bouře nebo kolísání v erupcích arkonského slunce. „Řekl bych ale, že příčinu zjistili Arkonidané tak do hodiny, pane," dodal profesor.

„Mýlíte se, profesore. Podle hlášení našeho agenta po tom pátrají Arkonidané marně už přes dvě hodiny. Odchyly mají být už na třiceti procentech. Jak si to vysvětlujete?"

Profesor po chvíli soustředění prohlásil, že si to nedokáže vysvětlit.

„Děkuji," řekl Mercant nespokojeně. „Nechod'te domů. Je možné, že vás večer ještě budu potřebovat."

Ale Arkon III mlčel. Zato se přihlásila tajná centrála rozvědky z Arkonu II.

Podplukovník Danake hlásil totéž jako major Enk ale na Arkonu II měly odchyly dosahovat už 45%. Hlášení bylo odesláno ve 20.57 standardního času. Mercant se podíval na hodinky. Bylo 21.04.

Hlášení z Arkonu II a III Mercanta znepokojovala. Zkušenosti, které nasbíral za více než tři sta let, mu říkaly, že se to neděje samo od

sebe a jen tak. Zavrhl myšlenku informovat Rhodana nebo Bullyho či Atlana. Nechtěl kazit veliteli svatební den.

„Možná se to zase samo uklidní," zabručel, ale v hloubi duše tomu nevěřil. Litoval, že se v arkonské státní oblasti už nezdržuje žádná pozemská loď, kterou by mohl vyslat, aby onu záhadu blíže prozkoumala.

Lidé v celé soustavě Eugaul slavili svatbu Perryho Rhodana a Mory Abroové. Bylo 22 hodin standardního času a za půl hodiny měly oficiální oslavy skončit. Statisíce lidí se dívaly na televizi.

Vysoký důstojník flotily dal Prvnímu administrátorovi nenápadné znamení. Rhodan poodešel několik kroků od stolu. Důstojník mu šeptem něco říkal. Bylo vidět, že je Rhodan trochu překvapený. Pak přikývl a řekl několik slov. Důstojník zasalutoval a Rhodan se opět posadil vedle své ženy.

Johne? John Marshall se na Rhodana nepodíval, když ho šéf telepaticky zavolal.

Ano, veliteli?

Informujte nenápadně Atlana o zprávě, kterou poslal Mercant. V oblasti Arkonu I, II a III vypadly všechny lokátory. Lodě, které tam jsou, nemohou bezpečně odstartovat ani přistát. Příčina zatím neznámá.

Ano, veliteli.

Marshall zvedl svůj pohár a připil si s Atlanem. Při tom mu tiše vyprávěl, co se děje v centru M 13.

Atlan ani nemrkl a odpověděl: „Pro mě existuje jenom Solární impérium. Arkonidané to tak chtěli!"

Myslel si, že se psychicky od svého národa zcela distancoval. Nezajímalo ho, jak to na Arkonu vypadá. Všiml si, že se na něj dívá Mory.

I když už mu bylo více než deset tisíc let, musel si přiznat, že za celý svůj dlouhý život nespátl ženu, která by byla tak krásná jako ona.

„Atlane, kdy nás pozvete na svou svatbu?" zeptala se ho a on cítil, že svou otázku myslí vážně. Skrývalo se v ní přání vidět ho brzy tak

šťastného, jako byla ona a Perry.

„Nevím, jestli budete mít někdy příležitost, Mory," odpověděl a jeho tvář se zachmuřila. Myslel na mladou Akonanku Auris, kterou miloval, ale jejíž láska platila Perrymu Rhodanovi.

Je to pryč, pomyslel si. Auris z Modré soustavy byla už dlouho mrtvá.

Major Enk, který byl stejně jako jeho podřízení maskován za Arkonidana, nadával z plných plic.

Jeho tajná základna vypadala navenek jako solidní prosperující firma, jejímž cílem bylo co nejvíc zpříjemnit život osádkám lodí, které dostaly na Arkonu III povolení opustit loď. Agentura majora Enka zprostředkovávala angažmá umělcům a zároveň se starala o to, aby byla jejich představení hojně navštěvována. Major a jeho zaměstnanci se v branži pohybovali tak bravurně, že nevznikl ani stín podezření, že by snad mohli být pozemskými agenty.

Zprostředkovávání umělců, artistů, skupin a zpěváků vyžadovalo, aby podnik disponoval výkonným hyperkomovým vysílačem. Ale technické vybavení podniku bylo daleko rozsáhlejší. Osmdesát metrů pod podlahou sklepa se nacházela hala, kde byly všechny technické vymoženosti, bez kterých se tajná základna nemůže obejít. V hale byl teď major Enk a nadával. Běhal od jednoho měřícího přístroje ke druhému a netrpělivě se ptal: „No?" a všude slyšel: „Příčina nezjištěna, pane!"

Ale kletby byly na nic. Všichni dělali, co mohli, ale nepodařilo se jim přijít na to, proč v centru Arkonu nebyla už několik hodin možná ta nejdůležitější měření..

Ještě bylo sice možné měřit hmotu a energii, ale při odchylkách kolem 75% se o hodnověrných výsledcích vůbec nedalo mluvit.

Major Enk se vrátil do své pracovny a poslouchal zprávy. Hlasatel právě informoval o tom, že všechny lokační systémy pětitisícové vesmírné flotily, která tvořila vnitřní obranný okruh, vykazují vzrůstající počet poruch. Totéž platilo i o vnějších planetách, které už po tisíciletí tvořily gigantická obranná místa. Velká část ze 27

oběžnic, které patřily k Arkonské soustavě, neměla jiný účel, než chránit Arkon I, II a III. Pak tu byl ještě vnější obranný okruh. Jeho lokační systémy vypadly už před několika hodinami. To bylo i důvodem, proč stejně dlouho nemohla přistát nebo odstartovat žádná loď.

Major Enk vyjel antigravem na střechnu, kde měli pod plochou kopulí službu dva agenti. Když přicházel, zaslechl, jak jeden z nich říká: „To je k uzoufání. Arkonidané nehnou ani prstem, aby vypátrali příčinu těch podivných poruch. Ani je nezajímá, co létá okolo. Válcová loď, která teď v beznadějně situaci krouží v soustavě, to hlásila před hodinou."

„Co že to létá okolo, Barringu?" zeptal se major Enk.

„Nikdo neví, co to je. Ten Skokan o tom neřekl nic bližšího."

Major si vzdychl. Díval se na oblohu: tady, kde nepřetržitě startovaly a přistávaly koráby, bylo nebe náhle jako vymetené.

„Co se to jenom děje?" zeptal se Enk.

Jeden z agentů řekl: „Mám pocit, že sedíme v pasti, která už se dávno zaklapla."

„Myslíte na Arkonidany?" zeptal se Enk ostře.

„Ti na to podle mě nemají. Možná mají Skokani s Arkonem něco za lubem. Je to všechno hrozně divné."

„Zavolejte na dvojku a zeptejte se, jestli mají něco nového!" nařídil major. Ale ani Arkon II jim nemohl říci nic, co by už nevěděli.

„Kdybych alespoň věděl, co to vlastně ten Skokan viděl! Nemůžeme se s jeho lodí nějak spojit?"

„Příliš nebezpečné. Kdyby arkonský radiový systém naši otázku zachytil a dešifroval, zjistili by že zřejmě pochází od Pozemšťanů a spustil by se poplach."

Major Enk se na svého podřízeného útrpně ušklíbl. „No a? Co je Arkonidanům ten systém platný, když vypadly všechny lokátory? Dejte se do toho! Hlášení oklikou, přes K-56-K, odtamtud na 795-D. Ať 795-D vysílá Skokanovu odpověď největší možnou kapacitou. Tak budeme okamžitě informováni. Víte, jak se jeho loď jmenuje?"

„Jméno známé."

„Tak vysílat! Zakódování podle 7c!"

„Nedělal bych to," radil agent a ukázal na obrazovku před sebou. „Jejich radiový systém pracuje na plné obrátky. Jestli zjistí, že existuje spojení mezi námi a tajnou stanicí K-56-K, bude to peklo."

Druhý muž se poprvé zapojil do hovoru. „Když se to tak vezme, tak se nás to přece všechno vůbec netýká, dokud to neohrožuje Zemi. Jen ať si Arkonidané poradí sami. Kvůli tomu bych neriskoval."

Enk si oba muže zamyšleně měřil. Pak se rozhodl. „Dobře. Počkáme."

34 000 světelných let od Arkonu myslel právě jeden muž také na základny K-56-K a 795-D a ještě na jiné. Když tenkrát dávno opouštěli Pozemšťané Arkonskou říši, nechal Mercant zřídit tajné základny. Velel přece rozvědce, byl zodpovědný za bezpečnost Sluneční soustavy a nemohl si dovolit nechat Arkonidany, Skokany, Arasy a Akonany bez dozoru.

K-56-K a 795-D ležely 16, respektive 17 světelných let od Arkonského systému. Dalších asi třicet základen bylo zřízeno na různých místech arkonské říše ve vzdálenosti od centra až padesát světelných let. Všechny tyto základny teď obdržely z Terranie tutéž zprávu. Mercantovi bylo jasné, že se v Arkonské soustavě děje něco prapodivného a podezřelého. Poruchy lokačního systému byly příliš úzce ohraničené, než aby se daly vysvětlit jako přirozený fenomén. Mimo Arkon I, II a III nic podobného nebylo pozorováno. Proto bylo zapotřebí upozornit všechny tajné základny, ležící mimo oblast poruch, aby Arkon sledovaly.

Mercant zavolal profesoru Unumovi. „Běžte si lehnout, profesore. Já jdu taky. Dobrou noc."

Bylo 22.29 standardního času.

Čtyřicet světelných let od Arkonu bylo slunce Mol, kolem něhož kroužilo sedm malých planet. Sedmá z nich, dostatečně vzdálená na to, aby se na ní mohl vyvinout život, se jmenovala Gonza. Žily zde dvě miliardy Arkonidanů a byly tu tři velké základny

Skokanů. Planeta kupodivu neměla oficiální hlavní město. Správní centrum bylo rozděleno mezi města Ringh, Táno a Sulb. Všechna ležela v horách, kde panovalo ideální klima, zatímco v nížinách se kvůli horku a vysoké vlhkosti vzduchu sotva dalo vydržet.

V Sulbu byla tajná základna Galaktické rozvědky. V přísně tajném seznamu v Terranii byla vedena pod označením J-033-S. Pracovali tu jen mimořádně schopní agenti.

Hanu van Bergenovi bylo dvaadvacet a byl jediný na celé stanici, kdo se nemusel maskovat, protože už od přírody vypadal jako Arkonidan. Měl protáhlou lebku, téměř bílé vlasy a narudlé oční bulvy. Se svou výškou přesně dva metry se mohl dokonce počítat k velkým Arkonidanům.

Han van Bergen právě dostal Mercantovu zprávu, když se spolu s dalšími čtyřmi muži na stanici stal svědkem něčeho neuvěřitelného: příletu flotily o síle asi osmdesát až sto tisíc lodí.

„Cíl?“ zaburácel van Bergen.

„Zdá se, že centrum Arkonu!“ „Vzdálenost?“

„17,8 světelných let. Rychlost něco pod 0,7 světla....“

„Všichni ven!“ řekl Van Bergen krátce. „Vyhlásit poplach! Pane Bože, kdo se to chystá přepadnout Arkonidany? Ztraceně, řekl jsem všichni ven!“

Han van Bergen přistoupil k hyperkornu. Nikdy by ho ani ve snu nenapadlo, že udělá to, k čemu se právě chystal: dobrovolně Arkonidanům prozradí, že jeho velkoobchod s pozitronovými přístroji je ve skutečnosti základnou Galaktické rozvědky.

Všem! Všem!

Van Bergen hovořil rychle, ale klidně. Pak stlačil na hyperkomu jedno tlačítko, a přepnul ho tak na nejvyšší možný výkon. Jeho hlášení museli zachytit i v Terranii.

Znovu podrobně zopakoval svoje údaje. „Všem! Bluesané přepadli Arkon! Bluesané přepadli Arkon! Jejich flotila se teď nachází na...“ Třikrát za sebou zopakoval souřadnice, pak hyperkom vypnul a pomalu vyšel z místnosti. Věděl, že venku už budou čekat policejní roboti, aby ho zatkli.

Ve dveřích se však překvapeně zastavil. Čekali na něj tři muži v civilu a zdravili ho způsobem, jakým jsou zdraví jen velitelé imperiálních korábů. Pomalu šel k nim. „Jmenuji se Han van Bergen," řekl a dodal: „Domovský svět Terra!"

Muži ho znovu pozdravili, a pak jeden z nich řekl: „Van Bergene, nejsme tu, abychom vás zatkli, nýbrž abychom vás dovedli do správního centra, kde vám chtějí poděkovat!"

Van Bergen jim chtěl odpovědět, ale nedostal se k tomu. Ze směru, kde ležel sulbský kosmický přístav, se ozvalo burácení motorů. Malá arkonská flotila, vzburcovaná van Bergenovým hlášením, bleskově startovala vstříc nepřátelské flotile, která se stále víc blížila k centru M 13.

Allan D. Mercant přišel do svého bungalovu a právě si chtěl uvařit něco k večeři, když ho zastihla zpráva o tom, že Bluesané přepadli Arkon.

„Bluesané..." řekl zachmuřeně. Znal Gatasany a věděl, jak silná je jejich flotila. A co může nasadit do boje Arkon? Lodě s posádkami robotů!

Marcantovi teď už bylo jasné, že poruchy lokátorů způsobili Bluesané. Záhadou však zůstávalo, jak se jim to podařilo.

Bluesané útočí na Arkon, pomyslel si. Ovládnou M 13 a pak napadnou Modrou soustavu nebo nás. A pak...

Interkomem se spojil s hlavním vysílačem. „Tady je Mercant. Žádám o bleskové spojení s velitelem. Nejvyšší stupeň utajení. Čekám."

Pak zavolal Eignaru Trollovi, svému nejbližšímu spolupracovníkovi. „Trolle, pokuste se spojit s našimi základnami na Arkonu II a III. Až se spojím s velitelem, vrátím se do hlavního štábu. Počkejte tam na mě."

Allan D. Mercant mluvil klidně jako vždycky.

Když major Enk dostal zprávu o příletu obrovské flotily Bluesanů, bylo mu jasné, že už nikdy nebude na Arkonu III zprostředkovávat vystoupení umělců.

„Sto tisíc lodí?" zeptal se.

„Nejméně! Spíš ještě o pár tisícovek víc. Už jste napsal závět?"

„Je zbytečné vysílat žádosti o pomoc," řekl major svým podřízeným. „Že tady trčíme, to Galaktická rozvědka ví. Vlastní prostředky, jak se z Arkonu dostat, nemáme. Je jasné, že ty poruchy způsobili Bluesané, ale jak."

Vtom se do místnosti vřítel jeden z obou mužů, kteří měli službu na střeše. „Jestli je to pravda... jestli je to pravda," koktal a strčil majorovi do ruky papír. Major četl a zbledl. Pohlédl na své podřízené. „Pánové, už nám nezbyvá moc naděje. Arkonidané svedli s Bluesany první boje. Tady stojí, že lodě Bluesanů náhle disponují vybavením, které dokazuje, že byly vyzbrojeny v Modré soustavě!"

„Ale Arkon a Modrá soustava přece uzavřely smlouvu o přátelství a neútočení!" zvolal někdo. „Je to sotva pár měsíců!"

„Útočí na Arkonidany Akonané, nebojsou to Bluesané?" opáčil major sarkasticky. „Akonané samozřejmě popřou, že by Bluesany vyzbrojili a budou tvrdit, že Bluesané okopírovali jejich techniku. Nikdy jsem tomuhle zákeřnému národu nevěřil."

Enk se obrátil k jednomu agentovi. „Sestavte souhrnnou zprávu a pošlete ji do Terranie. Nemyslím, že by nás Arkonidané objevili. Mají teď jiné starosti."

Major se obrátil k odchodu, ale ve dveřích se zastavil. „Všichni víme, jak daleko je to do naší Sluneční soustavy, pánové. Nedělejme si tedy falešné naděje. Flotila Bluesanů je přede dveřmi a Solární flotila 34 000 světelných let daleko. Proto teď půjdu za admirálem Notgalem a nabídnu mu naši pomoc. Jestli se do hodiny neohlásím, pak jsem měl prostě smůlu. Agano, přebíráte velení."

Na Plophosu zapůsobila Mercantova zpráva o tom, že Gatasané přepadli Arkon, jako bomba. Svatební oslavy v Four Rivers skončily. Perry Rhodan se krátce rozloučil se svou ženou. On a jeho nejbližší spolupracovníci, kterým se mezi lidmi říkalo Nesmrtelní, opustili sál.

V malé místnosti v levém křídle paláce se pak sešli čtyři lidé: Rhodan, jeho žena, Bully a Atlan.

„Tohle je konec Arkonidanů, Perry..."

Všichni mlčeli. Rhodan se na Atlana tázavě díval. Nebylo to

dlouho, co ho Atlan zapřísahal, aby se se svou flotilou už nikdy nepletl do konfliktů mezi jinými národy. Rhodan mu slíbil, že bude flotilu a USO používat jen k ochraně lidí. Ale teď hrozilo nebezpečí, že obrovskou říši Arkonidanů ovládnou Bluesané. Neznamená to, že lidé budou jejich dalším cílem?

„Atlane," řekl Rhodan tiše, „Mercant uvedl flotilu do stavu pohotovosti."

Allanovi se rozzářily oči. „Bohové Arkonu!" povzdechl si těžce. „Perry, já tady přece nemohu sedět a dívat se, jak zotročují můj národ! Ale mám právo žádat tě o pomoc? Můžeš připustit, aby umírali lidé proto, aby národ Arkonidanů mohl žít dál?"

„Nejsi snad velitelem USO, Atlane?"

Atlan mlčel. Sváděl těžký boj sám se sebou, má-li nasadit USO, aby zabránil galaktické válce. Vždyť posádky lodí USO a flotily tvořili lidé, ne roboti!

Ze Země se přihlásil Mercant. Právě dostal zprávu z Arkonu III: „Major Enk, velitel základny na Arkonu III, je na cestě k admirálu Notgalovi, aby Arkonidanům nabídl pomoc!"

„Ale co řeknou lidé na více než osmi stovkách planet, Perry? Uvědomuješ si, jaké následky může mít povolání flotily a USO pro Solární impérium?"

Tyto otázky ukazovaly, jak je Atlan zmítán mezi nadějí a zoufalstvím.

Do rozhovoru se vmísil Bully. „Atlane, vždyť za ten obrovský technický rozvoj vděčíme my lidé právě tvému národu! Nikdo o nás nesmí tvrdit, že jsme nevďeční. Proč by jinak byli lidé tvoji přátelé, Atlane? Jestli ještě pořád váháš, mašli přijmout naši pomoc, pak ti řeknu jedno: dnes je na řadě Arkon, zítra to můžeme být my!"

Mory Rhodanová-Abroová vstala a po špičkách opustila místnost. Nikdo z mužů netušil, co má v úmyslu.

Rhodan řekl klidně: „Atlane, velká část lodí USO se může během několika minut dostat do meziprostoru a vydat se k Arkonu. Jsem si jist, že ti plophoská vláda okamžitě poskytne svou "nejrychlejší loď". Bully a já přiletíme s flotilou."

„Abychom viděli Arkon v troskách...”

„Co to do tebe vjelo, Atlane?” zlobil se Bully. „Není snad arkonská flotila stejně početná, jako naše?”

„Ach, Bully.. .” Atlan mávl rezignovaně rukou. „Roboti, kteří bojují přesně podle programu. Známe přece Bluesany a víme, jak umějí bojovat. Samozřejmě bych vaši nabídku rád přijal...”

Mory se vrátila do místnosti a řekla: „Uvedla jsem naši flotilu do stavu pohotovosti. Admirál Kesenby mě ubezpečil, že nejpozději do hodiny budou lodě na cestě na Arkon...”

„Ale bez tebe, Mory!” namítl Rhodan a zkoumavě si ji prohlédl.

„Jsem premiérka plophoské říše!” prohlásila Mory hrdě.

„Mory, ty nevíš, jak je taková bitva ve vesmíru nebezpečná...”

„Nejsem tak stará, abych se to nenaučila! Už jsem o svém rozhodnutí informovala vládu. Nemohu ho změnit.”

„Mory...”

Mory odmítavě zavrtěla hlavou. „Tady nejde o nás, Perry. Jde o bývalé přátele, kteří jsou teď ve velkém nebezpečí!”

Rhodan se minikomem spojil s velením své vlajkové lodi THORA a přikázal, aby se připravila ke startu. Pak vydal příkaz Solární flotile, aby se vydala k Arkonu a zasáhla do bojů.

„Tak takhle jsem si svou svatbu nepředstavoval!” řekl, když minikom opět vypnul. Ale Mory mu ovinula paže kolem krku a zašeptala mu do ucha: „Perry, milovaný, vždyť máme před sebou ještě celý život. Celou věčnost...”

Arkonský admirál Notgal neměl žádné výhrady, když mu major Enk navrhl, že se se svými agenty postaví do služeb Arkonu, dokonce potlačil svou antipatii vůči Pozemšťanům. Když mu admirál ukázal první zprávy z bojů, vyrazil majorovi na čele pot: 3 000 lodí s roboty bylo zničeno, 800 bojových lodí beze stopy zmizelo, 16 000 jednotek stále ještě zoufale bojuje proti přesile. Vzdálenost nepřítel od centra byla už jen 2,8 světelných let!

Vtom do místnosti vběhl důstojník s dalšími zprávami. „Dejte to všechno tomu Pozemšťanovi!” poručil mu admirál, který byl u konce svých sil. Major Enk mlčky četl. Obrovská arkonská flotila byla

zdecimována těsně u centra. Ztráty už překročily 20 000 lodí. První jednotky invazorů už napadly vnější ochranný okruh kolem Arkonu! Na mnoha místech byly spatřeny lodě Akonanů!

Náhle se zdálo, že nastal konec Arkonu III. Více než 10 000 paprskových děl začalo divoce střílet. První bojové lodi Bluesanů prorazily ochranný okruh a přelétaly nad nejdůležitější částí arkonského impéria! Země se silně otřásala. Nad Arkonem se rozpoutalo peklo. Vtom se stal major Enk svědkem příšerné události. Deset nebo jedenáct arkonských lodí se oddělilo od své jednotky, zamířilo k lodím Bluesanů a pokoušelo je se sestřelit!

„To je šílenství!“ křičel major Enk. „To je nesmyslná sebevražda!“

Major se bleskurychle rozhodl. „Notgale, oznamte všem svým jednotkám, že my Pozemšťané přebíráme velení!“ Enk stál těsně před admirálem.

„Předám vám velení. Ale nemá to smysl, Enku. Prohráli jsme...”

„Prohrajeme tehdy, až budeme mrtví a nebudeme se moci bránit. Informujte své lidi, ale okamžitě!“

Enk zavolal minikomem své muže. „Připravte se k boji! Přebíráme velení všech arkonských lodí!“

Všechny televizní stanice Solárního impéria ještě vysílaly záběry z oslav Rhodanovy svatby, když byl program náhle přerušen oznámením, že za několik minut následuje mimořádně důležitý projev Prvního administrátora. Ale minuty ubíhaly a lidé marně čekali. Stanice zatím vysílaly nejnovější zprávy.

Silná flotila Gatasanů napadla Arkonské impérium! Arkon I, II a III se zoufale brání. Situace je beznadějná. Bližší informace nejsou zatím k dispozici. Ohlášený projev Prvního administrátora pravděpodobně souvisí s událostmi v hvězdokupě M 13. Prosíme o trpělivost, všichni čekáme na projev Perryho Rhodana.

Rhodan byl právě na cestě do televizního studia, když ho dohonil Bully a křičel: „Počkej, Perry! Důležité zprávy od Mercanta!“

Oba se okamžitě vrátili zpátky. Na velké obrazovce viděli Mercantův obličej.

„Veliteli, to, že Bluesané napadli Arkon, zinscenovali Akonané.

Leban na to přišel. Jestli Arkon zanikne, tak to bude vinou těch ďábelských Halmanových kontaktů! Akonané v Modré soustavě přišli na to, co se s nimi dá všechno dělat. Vybavili je frekvenčním rotorem. Pomocí nějakých prostředníků pak Akonané dostali kontakty s rotory do centra Arkonu. Výsledek: zhroucení všech lokátorů v oblasti. Ty věcičky se teď po miliónech vznášejí v Arkonské soustavě a Arkonidané jsou naprosto bezmocní. Ale je tu ještě jedna věc, veliteli, Akonané museli Bluesanům prozradit, co je třeba udělat, aby na jejich lodích lokátory fungovaly bezchybně. Leban se domnívá, že k tomu používají také Halmanovy kontakty!" Mercant viděl, jak jsou jeho posluchači zaražení, a pokračoval: „Veliteli, nasazení flotily a USO je spojeno s nesmírným rizikem. Souhlasím s Lebanovým předpokladem, že i na našich lodích vypadnou lokátory, jakmile se dostanou do oblasti."

„Ale musíme přece něco udělat! Nemůžeme teď přece složit ruce do klína a dívat se, jak Arkon zaniká. Mohl by Leban přijít na to, jak zajistit bezvadnou funkčnost lokátorů na našich lodích?"

Mercantův obličej vyjadřoval víc, než by mohlo být řečeno deseti větami.

Vtom sebou všichni trhli. Na obrazovce se objevily nejnovější zprávy:

Major Enk, Arkon III, Solárnímu maršálovi. Se svými 83 muži jsem převzal velení nad bojovými loděmi Arkonu. Admirál Notgal nám dal k dispozici 2 000 speciálně naprogramovaných robotů. Přebíráme ochranu Arkonu III. Plán jsem sdělil podplukovníkovi Danakemu na Arkonu II. Prvních deset bojových lodí startuje za hodinu.

To rozhodlo.

Rhodan vstal. „Zakročíme všemi jednotkami, které máme, ale nenecháme Solární říši nechráněnou."

„A co tvůj projev, Perry?" zeptal se Bully.

Rhodanovi se zajiskřilo v šedých očích. „Promluvím, až se vrátíme. Teď na to není čas!"

Na Arkonu vládla panika! Milióny Arkonidanů měly jen jedinou snahu: zachránit se. Nic na světě nemohlo paniku zastavit.

Podplukovník Danake viděl, jak se chaos stále více šíří. Arkonidané krvavě bojovali o každícké místo v raketoplánech, kterými chtěli uprchnout.

Situace Pozemšťanů na Arkonu II byla úplně bezvýchodná, když si agent Pit Changels vzpomněl na zapomenutý vesmírný člun typu Pulec.

„Člověče, to říkáte teprve teď?“ vyjel na něj Danake.

„Teprve teď jsem si na to zase vzpomněl, pane,“ odpověděl Changels. „Je to tak tři sta kilometrů odsud, v Aptunu. Kdysi to byla nouzová základna pro čluny a vesmírné lety Solární flotily. Když jsme tu všechno vyklízeli, nějak se na něj zapomnělo...“

Za půl hodiny odstartovaly do Aptunu kluzáky s podplukovníkem Danakem a šedesáti dalším muži na palubách.

Když se dostali do Aptunu, převzal velení Pit Changels. „Támhle je!“ zvolal po chvíli hledání vítězně.

Podplukovník Danake si člun kritickým okem prohlédl. „Nový zrovna není, ale na Arkon III s ním musíme doletět. Jestli nás nedostanou Bluesané...“

Arkon požádal Solární impérium o pomoc!

Státní vysílač v Terranii však tuto prosbu o pomoc nepotvrdil. Mercant, na jehož bedrech ležela veškerá zodpovědnost, totiž vydal jednoznačný příkaz: „Nepotvrzovat žádost o pomoc! Neodpovídat na ni!“

Tušil, co tím vyvolá, ale reakce tisku předčila jeho očekávání.

Nebylo novin, které by chování Administrace co nejostřeji neodsoudily. Volání po Perryym Rhodanovi bylo stále silnější. Proč nepronesl ohlášený projev? Kde je? Na Plophosu nebyl. THORA, jeho vlajková loď, opustila Four Rivers v neznámém kursu.

Kde je Reginald Bull, Rhodanův zástupce, kde je Arkonidan Atlan?

Arkonidané byli našimi učiteli! Poděkujeme jim tím, že je v jejich boji o život nyní necháme na holičkách?

Titulky podobného znění se objevovaly ve všech novinách Solární říše. Kousavé komentáře odsuzovaly chování Vrchní administrace. Pozemšťané se cítili být svázáni s osudem Arkonidanů, i když

Arkonidané jen před nedávném prohlásili, že si dovedou žít svůj život bez Pozemšťanů.

Mercant se spokojeně usmíval. „Svým projevem chtěl šéf získat neomezenou podporu ohroženým Arkonidanům - a přesně to po nás teď lidé chtějí!"

Více než 50 000 raket se pod Rhodanovým velením blížilo k M 13. Na poloviční cestě mezi Plophosem a Zemí se setkaly s flotilou, které velel Atlan jako velitel USO. Flotila čítala 30 000 lodí. Dalších pět tisíc jednotek odstartovalo ze soustavy Eugaul. Velel jim admirál Kesenby.

Perry Rhodan s Bullym stáli na můstku Rhodanovy vlajkové lodi THORA. Oba mysleli na to, jak poprvé letěli na Arkon - s Thorou, Rhodanovou první ženou, Crestem a Atlanem. Teď, o několik století později, se tam vracejí, aby tuto mohutnou hvězdnou říši v M 13 zachránili před zkázou.

„Perry, jsi si jistý, že neděláme chybu?"

Rhodan přítele chápal.

„Na to nesmíme myslet."

„Ale musíme, Perry. Tak nebo tak - zánik arkonského národa nezastavíme!"

Bullymu se daly vyčíst mnohé slabosti nebo chyby, ale nikdo o něm nemohl říci, že je bezcitný nebo egoista. To, co právě řekl, bylo důležité.

Rhodan chvíli mlčel, a pak se vší rozhodností řekl: „Tlust'ochu, tohle je naposledy, co takhle pomáháme cizímu národu. Co povím ženám, kterým padnou manželé nebo synové? Co mi asi odpoví, když jim řeknu, že zemřeli pro Arkon?"

Bully mlčel.

Vtom se ozvala vysílačka. „Zpráva od admirála Atlana, veliteli. Došlo k prvním přestřelkám. Gatasané disponují velice výkonnými dezintegrátorovými děly. Admirál Atlan hlásí, že zatím nenastaly žádné potíže s lokátory."

Rhodan zavolal své mladé ženě. Měla na sobě uniformu plophoské flotily a z obrazovky jasně zářily její průzračné zelené oči. Rhodan se

krátce usmál. Pak všechno soukromé zmizelo. Tvrdá služba si žádala své.

Vedle Mory Rhodanové-Abroové se objevil admirál Kesenby. „Pane, za dvě hodiny se připojíme k vaší flotile a přejdeme pod vaše velení.”

Čas neúprosně plynul. Od Atlana a USO přicházely jen krátké zprávy. Bluesané bojovali divoce. Zdálo se, jako by tušili, že do bojů se chystá zasáhnout Solární flotila.

Bluesané stahují své jednotky, které pronikly nejhluběji do Arkonu, zase zpátky, stálo v posledním hlášení.

Důstojníci na můstku THORY si všichni ulehčené vydechli. S tím nikdo nepočítal. Šance Arkonu nečekaně stouply.

Solární flotila se stále víc blížila oblasti bojů.

A vtom došlo k prvnímu střetu s nepřítelem!

Major Enk, který se po přepadení Arkonu III stal velitelem 83 bojových lodí nyní chápal, proč někteří lidé nesnášejí roboty.

Kromě tří Arkonidanů byl jediným člověkem v obrovském raketoplánu. Kamkoli se podíval, kamkoli vkročil, všude byli samí roboti. Vypadali jeden jako druhý.

Enkův plán, mířit a střílet na čistě optické bázi, když nebylo možné zaměřovat, se ukázal jako nereálný. Muselo se zohlednit příliš mnoho faktorů, aby se z výstřelu stal také úspěšný zásah.

„To máme z toho, že jsme si až dosud mysleli, že se můžeme spolehnout na naši techniku. Tak co, pánové, nic vás nenapadá?” Obrátil se na tři Arkonidany.

Arkonidané se na něj nezlobili. Pokorně předtím uznali, že jen a pouze Enkovi vděčí za to, že jejich loď SANGAN-4 neexplodovala při útoku tří lodí Bluesanů. Díky Enkově bleskurychlé reakci dokonce jednu z útočících lodí sestřelili.

Nyní však na SANGAN-4 opět útočily nepřátelské lodě. Enk nevěřil svým očím. Osmdesát procent paprsků, které vystřelila děla na jeho lodi, zasáhlo nepřátelský koráb!

To musela být náhoda. Enk se nepoddával klamné naději. Netriumfoval, ani když explodovala druhá loď. Enk netušil, že muž,

který měl velet další arkonské lodi, místo toho sedí v otočné věži za zaměřovači optikou a ze všech děl, která jsou k dispozici, pálí po Bluesanech.

Nepřátelská loď byla těžce poškozená a dala se na útěk.

„Majoru Enkovi!“ křičel poručík Rand do mikrofону. „Sedím v otočné věži. S trochou štěstí lze zasáhnout loď Bluesanů čistě pomocí zaměřování. Doporučuji k použití!“

Major Enk okamžitě křikl na jednoho z Arkonidanů: „Převezměte loď! Přepněte interkom do věže!“ S těmito slovy vyběhl z můstku a zamířil do otočné věže.

Vtom přišla zpráva od podplukovníka Danakeho: Jsem pronásledován dvěma Bluesany. Situace téměř bezvýchodná!

„Kurs ke člunu,“ poručil major Enk. Jeho bojová loď se vydala na pomoc maličké raketě.

Při rychlosti 0,5 světla to trvalo jen vteřiny, než SANGAN-4 člun dohnal a přijal člun do hangáru.

Major Enk slyšel, jak podplukovník Danake oznamuje, že na palubě je celá posádka tajné základny na Arkonu II.

„Kdo z vašich mužů má velké vesmírné letové oprávnění pro flotilu, Danake?“

„Čtyřicet osm mužů!“ odpověděl Danake po chvíli.

„Připravit se k přistání na 70 c!“ přikázal Enk můstku. „A spojte mě s admirálem Notgalem.“

Notgal a jeho štáb se nehlásili. To už zničili Bluesané obrannou centrálu na Arkonu III?

Enk rychle sdělil podplukovníkovi svůj plán. Oněch 48 mužů, kteří měli velké vesmírné letové oprávnění, mělo převzít 48 arkonských lodí, ale jejich arkonským kapitánům ponechat velení. „Lépe než oni létat stejně neumíme. Naše místo je ve věži za zaměřovači optikou. Všechno přepnout na samotnou optiku. S trochou štěstí se nám podaří sestřelit pár Bluesanů. Je to naše jediná šance. Rozumíte, Danake?“

„Rozumím, pane!“

SANGAN-4 klesal k Arkonu III. 48 mužů v hangáru se připravilo k výstupu. Slyšeli ještě majora Enka, jak říká: „Jde o víc než o naše

životy!"

To bylo všem 48 mužům jasné. Ale někteří z nich si pomysleli: Stojí Arkonské impérium ještě vůbec za to, abychom kvůli němu nesli kůži na trh?

Téměř třicet hodin už trval nepopsatelný boj v M 13.

O arkonské flotile už nemohla být řeč. Silné svazy byly buď zničeny až do poslední lodi nebo uprchlý. Jedním z nejhorších překvapení bylo zjištění, že dezintegrátorová děla Bluesanů měla takovou sílu, jaká byla obvyklá jen u výzbroje Impéria.

Pro Rhodana, Bullyho a Atlana to nebyla žádná záhada. Bylo přece jasné, kdo umožnil Gatasanům, aby zdokonalili svá paprsková děla. Zákeřní Akonané vybavili nejnebezpečnější tvory v Galaxii upravenými Halmanovými kontakty a pomocí stejných kontaktů způsobili, že se zhroutil veškerý lokační a navigační systém.

Na Rhodanův příkaz se plophoské jednotky držely zpátky. Admirál Kesenby obdržel povel, aby se v žádném případě nepouštěl do bojů se silnějšími loďmi Bluesanů. Arnt Kesenby tušil, proč tomu tak je, měl na palubě Mory Rhodanovou-Abroovou.

Na okraji M 13 byly všechny lokátory ještě v pořádku.

Mory byla právě na můstku, když přístroje ohlásily, že do normálního prostoru právě vlétl silný svaz lodí. Amplitudy energie prokázaly, že se jedná o loď Akonanů.

„Svaz sedmi set až osmi set akonských lodí!" zvolala Mory jasným hlasem. „Ráda bych znala příletové souřadnice!"

V mžiku tu byly požadované údaje. Kesenby zděšeně pohlédl na Mory Rhodanovou-Abroovou. Jestli Akonané zachovají současný kurs, napadnou Solární flotilu zprava.

Plophoské jednotky se nacházely v tak výhodném postavení, že měly možnost pokusit se Akonanům v jejich úmyslu zabránit.

„Zastavíme je, Kesenby!" Premiérka dala svému admirálovi povel, a on v té chvíli nemyslel na Rhodanovy pokyny. Pět tisíc nejmodernějších lodí proti osmi stům akonských, to pro plophoskou flotilu nemohlo představovat žádné nebezpečí.

Krátce poté plophoská flotila vyrazila, aby Akonany zastavila. V okamžiku, kdy plophoské lodi přecházely do lineárního prostoru, vpadla do normálního prostoru mohutná skupina Bluesanů. Byly to jednotky, které byly na cestě do M 13, aby urychlily dobytí Arkonu.

V téže okamžiku se hlavní část Solární flotily srazila s 20 000 jednotkami Gatasanů. Poslední zpráva od Atlana oznamovala, že s USO vpadne za dvacet minut Bluesanům do zad.

Těžké jednotky Solární flotily zničily při prvním náletu přední linii Bluesanů. Ztráty Bluesanů byly stále větší. Rhodanovy lodě vytvořily osm miliónů kilometrů dlouhou frontu.

Pak však přišlo volání o pomoc od admirála Kesenbyho!

Jsme pod soustředěnou palbou přesily - Akonanů a Bluesanů!

Znamenalo to, že plophoská flotila je obklíčena ze všech stran!

Neštěstí zasáhlo Plophosany jako blesk z čistého nebe. Místo osmi set akonských lodí měli náhle proti sobě 17 000 gigantických lodí Bluesanů, které je zuřivě napadly.

Ale Plophosané nebyli Arkonidané, jejich předky byli Pozemšťané.

Ted' se vyplatilo, že Iratio Hondro svou flotilu nesmlouvavě driloval. Než stačil admirál Kersenby vydat v nebezpečné situaci rozkazy, jednal každý kapitán tak, jak se to naučil.

Plophoské jednotky se nepříteli nezalekly. V malých skupinkách po čtyřech nebo po pěti se vydaly vstříc přesile a chladnokrevně zahájily palbu teprve ve chvíli, kdy měly paprsky největší průraznou sílu.

Zdálo se, jako by se mezi hvězdami najednou narodilo několik tisíc malých sluncí - ohnivých skupinek plophoských lodí, které nebojácně útočily na protivníka.

Ten už však střelbu stále oplácel, vždyť jeho palba byla čtyřikrát účinnější.

První výstřely se odrážely od ochranných štítů Plophosanů, ale neporušily je. V příští vteřině nebylo nikde ani stopy po plophoských jednotkách. Lodě se rozletěly na všechny strany a zdálo se, že se daly na útěk.

Když se první lodě Bluesanů obrátily zpět, objevily se před nimi a vedle nich náhle nové plophoské jednotky. Blížily se ze tří stran a

pálily. Ochramné štíty bluesanských lodí povolovaly.

Arnt Kesenby krátce pohlédl na Mory Rhodanovou-Abroovou. Mory přikývla. Nedělala si iluze, že by takovou přesilu mohli porazit.

Admirál vyslal Solární flotile a USO žádost o pomoc.

Za celý svůj dlouhý život nebyl Rhodan nikdy tak blízko ztrátě sebeovládání, jako v této chvíli. Bully viděl, jak přítel zbledl a rty mu zesinaly. V příští chvíli stál Rhodan u mikrofonu.

Jeho rozkaz platil Atlanovi. On, Rhodan, nemohl opustit frontu. Záchranu milované ženy musel přenechat příteli.

Když flotila USO vpadla do normálního prostoru, ztratili už Plophosané přes tři sta lodí. Protivníkovy ztráty ale čítaly více než tisíc těžce poškozených nebo zničených lodí.

Boj netrval dlouho. Čerstvé síly Gatasanů, které byly na cestě do M 13, už ani nestačily změnit kurs. Modrá soustava si svých osm set lodí mohla rovněž odepsat.

Atlan si vysílačkou vyměnil s Mory jen pár slov. Mezitím se jeho jednotky znovu uspořádaly, aby se vrátily zpět do lineárního prostoru.

Boj o M 13 vstoupil do rozhodující fáze.

Major Enk věděl, že Arkon už není možné udržet. Všechny obranné okruhy soustavy beze zbytku vypadly. Přilétalo stále víc a víc lodí Bluesanů. Major Enk a jeho muži netušili, že se na okraji M 13 odehrává jedna z nejgigantičtějších vesmírných bitev. Ztráty Bluesanů rostly minutu od minuty. Zdálo se, že už je téměř konec boje, když vtom Bluesané náhle zastavili palbu a dali se na útěk.

Teprve později se ukázalo, že nešlo o útěk, ale o dobře promyšlený manévr.

O tom všem však major Enk ani jeho muži nic nevěděli. Byli na konci svých sil. Každý střet s nepřátelskou lodí byl téměř sebevraždou.

Arkon III se stále ještě bránil. Tato nejdůležitější planeta Impéria utrpěla těžká poškození. Na mnoha místech byly vidět krátery hlubší než padesát kilometrů.

O admirálu Notgalovi a jeho štábu neměli Pozemšťané už celý arkonský den žádné zprávy. Jednotky robotů, které se v okamžiku

invaze Bluesanů nacházely na Arkonu III, byly stále ještě v přístavech.

„Nedá se už vůbec nic dělat," zamumlal major Enk. „Nic už nemá smysl."

Spojil se s vysílací centrálou robotů a udal tajnou frekvenci Galaktické rozvědky.

Nouzové volání pozemských agentů z Arkonu II a III zachytila arkonská bitevní loď SANGAN-4 a přes hyperkom ho poslala na Zemi.

Ve chvíli, kdy nouzové volání majora Enka přišlo na Zemi, křičel právě Mercant na inženýra Leban: „Proč jste s tím nepřišel o den dřív? Jak teď flotile ty kontakty dodáme? Transmitterové spojení na Arkon už neexistuje. Ti cvoci v M 13 přece všechny stanice vypnuli. Tady, podívejte se na mapu. Červené body znamenají silné jednotky Gatasanů. Modré body představují naše. Před třemi hodinami se protivníkovi zdařil průlom. Nedívejte se tak na mě! Nedokážeme zázraky. A přes 100 těžkých jednotek máme ve středu Arkonu. Vy sám nejlíp víte, jak to tam vypadá, pokud jde o lokaci!"

Když se inženýr Leban vydal za Mercantem, nečekal, že na něj bude křičet. „Promiňte, že jsem se tak rozčilil, Lebane," zklidnil se Mercant. „Dokázal jste za krátkou dobu víc, než v co jsme mohli doufat..."

„Já ne, pane," odporoval Leban skromně. „Pracoval jsem na tom se schopnými kolegy... Kolegy, pane, kteří mě vysoko předčí." Znovu pohlédl na mapu. "Neexistuje tedy žádná možnost, jak Mixovy kontakty dopravit do M 13?"

„Žádná! Ale jak jste řekl těm kontaktům? Mixovy? Proč to?"

„Můj kolega Mix přišel na to, jak se pomocí kontaktů zruší uměle vyvolané poruchy lokace. Dělán si teď výčitky, že jsem tunelový efekt přehlédl. Působí na tyhle nám neznámé poruchy jako houba. Neodstraní je úplně - to bychom chtěli příliš - ale faktor nepřesnosti tlačí pod deset procent."

Mercant se nedůvěřivě zeptal: „A to všechno, ty široké možnosti použití, vězí v každém Halmanově kontaktu, pokud ho jenom maličko

upravíte?"

„Ano.“

Interkomem obdržel Mercant zprávu o nouzovém volání agentů z Arkonu III. Solární maršál se dlouho nerozmýšlel a požádal o spojení s THOROU.

„THORA právě vyslala zprávu," oznámili mu. Za chvíli se už text zprávy objevil na obrazovce. Mercant četl:

Nouzové volání agentů obdrženo. Pokoušíme se zachránit osazenstvo základen Arkon II a Arkon III, podpis: Rhodan.

Mercant nyní věděl, že osud jeho mužů je v těch nejlepších rukou. Znovu se obrátil na Rollfa Lebane: „Nevím, co bych měl udělat, Lebane. Řekl jste, že s vybavením, které mají naši lidé v raketách, se nedá Halmanův kontakt upravit tak, aby vznikl ten váš tunelový efekt. A dostat je do Arkonu také nemůžeme. Proč ten objev nepřišel o několik dní dřív! Nebesa vědí, kolik lidských životů to bude stát! Vám nemůže nikdo nic vyčítat, Lebane. Jsme vám velmi vděční. Možná vám dnes nebo zítra ještě zavolám..."

Gatasané moc dobře věděli, která ze tří planet Arkonu je ta nejdůležitější. Mířili přímo k Arkonu III.

Impérium M 13 bylo v jednom plameni. Obrana Arkonu III neustále pálila, i když to nemělo smysl. Roboti nedokázali pochopit, že jim lokátory udávají údaje, které neodpovídají skutečnosti.

Po lodích Akonanů už v M 13 nebylo ani stopy. Zdálo se, že Akonané nepočítali s tím, že by Solární impérium přišlo Arkonidanům na pomoc. Z jejich hlediska bylo jednání Pozemšťanů nejen nepochopitelné, ale i nelogické. Arkonidané se přece z vlastního rozhodnutí odtrhli od Spojeného impéria a vyloučili jakoukoli spolupráci s Pozemšťany!

O to větší muselo být jejich překvapení, když se náhle zjevil Perry Rhodan se svou flotilou a Atlan s USO.

Akonané museli za svou zákeřnost draze zaplatit. Flotila, kterou znovu vybudovali teprve v posledních desetiletích, byla z větší části zničena. Zbýlé lodě byly na cestě do Modré soustavy, aby podaly zprávu o porážce.

Nedalo se však tvrdit, že by byli poraženi Bluesané, i když o mnohé pozice zoufale bojovali a byli vytlačováni pořád dál z kulové hvězdokupy.

Srdci Arkonu však hrozil zánik. Rhodan už nepočítal s tím, že by dohnal onu skupinu lodí, která se řítí k Arkonu III, když dostal zprávu, že se asi sto arkonských bitevních lodí postavilo Bluesanům mezi planetou Naats a arkonským trojplanetím.

Bluesané v této chvíli zastaveni. Enk.

Perry Rhodan a Bully se po sobě podívali. Oba věděli, na co myslí ten druhý: Má smysl, aby naši muži nasazovali život pro Arkon!

Vzdálenost od nepřátelských lodí činila stále ještě více než 130 miliónů kilometrů. Při rychlosti okolo 0,5 světla by to trvalo 43 vteřin, než by je flotila dohnala. Co se ale v této relativně krátké době stane s arkonskými loděmi?

Rhodana něco napadlo. Otočil se a hledal Johna Marshalla. Protože šlo o vteřiny, spojil se s ním telepaticky. Rhodanův plán byl smělý. A vyžadoval ještě větší smělost od mužů, kteří ho měli provést. Marshall se okamžitě telepaticky spojil s Guckym. Náhodou u něj právě byli oba teleporteři, Ras Cubaj a Tako Kakuta.

Okay, Johne. Uděláme, co budeme moci. Řekni to šéfovi! vzkázal myšob telepaticky zpátky. Pak o Rhodanově plánu informoval Rase a Taka.

Neztratili ani slovo o tom, že by mohli přijít o život. Kabina, ve které byli, byla v příštím okamžiku prázdná a všichni tři teď stáli před poručíkem Topolosem ve zbrojním skladu. Gucky se podíval na Taka Kakutu a Rase Čubaje. „Můžeme?“

Oba přikývli. Všichni tři si zavřeli průhledné helmy bojových obleků a každý vzal do náruče jednu nálož, která ležela před nimi v přihrádce.

„A jsou pryč...“ řekl poručík Topolos, který poprvé v životě na vlastní oči viděl teleportaci. Vtom se všichni tři zase objevili. Nyní vzali malé trhací nálože, které však měly vysokou účinnost.

Když z můstku přišla zpráva o útoku Bluesanů, vrátili se teleporteři pošesté. Další akci jim Rhodan nedovolil. Gucky, který chtěl znát

důvod, teleportoval na můstek. Na obrazovce tam spatřil, jak tři gigantické lodě Bluesanů explodují, byly to lodě, na jejichž paluby přenesl bomby.

Zdalo se, že Bluesané prchají před silnou, ale necílenou palbou Pozemšťanů.

„Panebože, oni přece jen útočí na Arkon III!“ vykřikl náhle Bully.

Čtyřicet nepřátelských lodí přelétlo nad Arkonem III a zahájilo bombardování. Bluesané se nebáli palby arkonské obrany, protože byli dostatečně vysoko, a bylo jim jedno, jestli je pronásledují jednotky Pozemšťanů - zdálo se, že jim jde jen o jedno: zasypat Arkon III bombami!

Všem! Křičel Perry Rhodan do hyperkomu. Okamžitě opustit centrum Arkonské soustavy!

Rhodan náhle pojal strašlivé podezření.

„To není pravda, Perry!“ zapištěl Gucky vedle něj, který četl jeho myšlenky. „To nemůže být pravda...“ Myšob byl otřesen.

Zaburácely impulsní motory. Chvění, které z nich vycházelo, se rozšířilo po celé lodi. THORU následovaly lodě, které přiletěly s Rhodanem, aby zachránily Arkon před zánikem. K útěku se přidala i stovka arkonských lodí, na jejichž palubě byli pozemští agenti.

Bully položil Guckymu ruku na rameno a otočil ho k sobě. „Co se děje? Co nemůže být pravda, Gucky?“

Gucky polkl. „Perry si myslí... Myslí si, že se Arkon III rozletí na kusy.“

„Celá planeta? Arkon III...?“ zhrozil se Bully. Rhodan mu pokynul, ať se podívá na velkou obrazovku.

Napříč planetou, na kterou nepřetržitě přšely bomby, vytvořili útočníci svými paprskomety neobyčejně širokou brázdu. Tam, kde paprsky zasáhly, explodovaly obranné bunkry a továrny, atomové procesy se vymkly kontrole a celé neštěstí ještě zhoršovaly.

Optické přibližovací zařízení na THOŘE fungovalo automaticky. I když vlajková loď opouštěla Arkonskou soustavu, mohli Rhodan a Bully sledovat každý detail příšerné podívané na Arkonu III. Na můstku THORY bylo nyní slyšet jen hučení agregátů a burácení

impulzních motorů. Všichni mlčeli. Kdo mohl, sledoval panoramatickou obrazovku. V očích většiny mužů byl děs.

„Tam!“ vykřikl někdo zoufale.

Nebe brázdily jasné blesky. O několik vteřin později se zdálo, že se z Arkonu III stal vulkán, který chrlí žhavé kusy kovu, budov a půdy.

Byl to osud, že se právě v této chvíli ohlásil admirál Atlan? Pronásledování silné skupiny Gatasanů ho přivedlo do Arkonu. Arkonidan viděl na vlastní oči zánik Arkonu III.

Část bomb se zaryla hluboko do planety a explodovala teprve po chvíli. Arkon III už neměl žádnou atmosféru. Exploze ji rozptýlily po vesmíru. Na této planetě už nebyl žádný život.

Vtom došlo k tomu, čeho se Perry Rhodan obával.

Arkon III se začal rozpadat na kusy!

Nejprve pomalu - tak, jako by se planeta svému konci zoufale bránila. Ale v její hloubce nepřetržitě explodovaly další a další bomby. Teď už se Arkon III rozlomil na pět částí a jedna z nich se rozletěla v trosky. Dvě další části do sebe narazily a úplně se zničily.

Arkon III už neexistoval.

Rhodan zalarmoval všechny arkonské planety, aby vyslaly lodě na Arkon I a II a e vakuovaly jejich obyvatele. Celá Arkonská soustava byla po zničení Arkonu III nestabilní. Nebylo možné nijak odhadnout další vývoj.

Z Allanovy vlajkové lodě nepřišlo už přes hodinu žádné hlášení. Rhodan se rozhodl přítele zavolat. Arkonidan zůstal se svou lodí na okraji Arkonské soustavy. Neopustil ji, když byl Arkon III zničen. Upřeně sledoval zánik světa, na nějž byl více než deset tisíc let tak hrdý.

Arkon III, po tisíce let největší zbrojní komplex v galaxii, už nebyl!

Arkon III zničen!

Tato zpráva zasáhla lidi v M 13 jako tvrdý úder.

Arkon III zničen!

Těžcí se se svými bojovými oddíly objevili na frontách. Patriarchové a Skokani poslali své jednotky a podřídili je flotile. Rhodan je však nezamýšlel použít proti Bluesanům a Akonanům.

Věděl, jak Těžcí a Skokani vedou válku a nechtěl, aby byla ještě krvavější, než už je.

Za frontovými liniemi pro ně bylo dost práce - zachraňovat lodě, starat se o raněné a co nejrychleji je dopravovat na Zemi. Boj proti Gatasanům a Akonanům způsobil i flotile a USO určité ztráty, ale ty se nedaly srovnat se ztrátami protivníků. Přesto jednotky Bluesanů na okraji kulové hvězdokupy stále ještě bojovaly.

Když bylo jasné, že Gatasané chtějí zahájit další velký protiútok, informovaly přední jednotky Pozemšťanů okamžitě Rhodana a Atlana. Uprostřed příprav tak Gatasaný napadla flotila a USO. Po třech hodinách byla porážka Bluesanů neodvratná. Poslední zbytek jejich lodí se sešikoval, protřhl linie a dal se na útěk.

„Nepronásledovat!“ přikázal Rhodan. Nechtěl už riskovat ani jediný lidský život. V dalších desetiletích nebudou hrát Gatasané v Mléčné dráze žádnou roli. Čtyři pětiny veškeré flotily ztratili v M 13. Spojenectví se zákeřnými Akonany je příliš drahé.

Než stačili Bluesané zmizet, narazili na plophoskou flotilu, která spolu s loděmi Těžkých prohledávala vesmír a pátrala po poškozených pozemských lodích.

Admirál Amt Kesenby pospíchal na můstek. Slyšel, jak premiérka Mory Rhodanová-Abroová udílí jistým hlasem pokyny. Mory teď volala THORU, aby informovala manžela o srážce s Bluesany. Sotva mu stačila říci pár slov, vpadl jí Perry do řeči: „Okamžitě ukonči boj, Mory! Nevyplatí se kvůli těm pár zbylým lodím riskovat lidské životy!“

Plophoské jednotky rozkaz uposlechly, ale Těžcí nehodlali dát protivníkovi sebemenší šanci.

„Jsme Arkonidané!“ křičel na Mory jejich velitel. „Ani nás nenapadne uposlechnout váš rozkaz! Klidně se stáhněte. Vyřídíme Bluesany sami!“

Ve vzdálenosti třicet osm světelných let se shromáždila Solární flotila. Když ji Mory dohnala, přišly právě zoufalé zprávy od Těžkých: Bluesané jim způsobili vážné ztráty.

THORA vydala pokyn všem lodím: „Nereagovat!“

Mory nevěřila svým uším. Přestoupila na THORU. Manžela našla ve společnosti Atlana a Bullyho.

„Měl jsem o tebe strach, Mory," řekl.

„A já o tebe, Perry. Ale jedné věci vůbec nerozumím. Proč nesmíme Těžkým pomoci?"

„Smím na to odpovědět, Perry?" zeptal se Atlan.

„Prosím."

„Arkon III už není. Nemohli jsme zabránit jeho zkáze. Nebudeme moci zabránit ani tomu, že brzy nebude ani žádné Arkonské impérium. Není pro mě jednoduché takto mluvit, protože jsem a zůstanu Arkonidanem. Přesto ještě jednou říkám, nechtě jít Arkon cestou, která mu byla určena. Jeho cesta vede do záhuby. Má tam vést i cesta Pozemšťanů? Chcete stále znovu třístit své síly, nebo chcete najít cestu k Univerzu? Co řekl Arkonidan Crest v roce 1971? Nepředpověděl snad, že Pozemšťané převezmou dědictví Arkonidanů, kteří zaniknou? Když jsem viděl zánik Arkonu III, přísahal jsem, že udělám vše pro to, aby se jeho proroctví naplnilo. Nikdy už tě nepoprosím ani o tu nejmenší pomoc pro M 13, Perry. Naopak, budu ti vždy připomínat, že bys svou pomocí žádal po svém národu víc, než kolik můžeš!

Podívej se na přírodu: silné se rozvíjí, slabé zaniká - a proto, milá Mory - jsem Perryho předtím požádal, aby Těžkým nepomáhal."

„Tím zpečetíme zánik Arkonu!" vyčetl mu Rhodan.

„Chceš Pozemšťany strhnout do víru arkonského zániku, Perry? Byl jsem tak hrdý na svůj národ! Považoval jsem Arkonidany za nejchytřejší, nejschopnější a nejvitálnější národ, než jsem byl odsouzen k tomu, žít deset tisíc let na Zemi. Perry, já jsem zažil, jak se ze skupin staly kmeny, a z kmenů národy. Viděl jsem liduprázdné kontinenty, zpustošené válkami, a viděl jsem je o sto let později zase obydlené. Viděl jsem, jak je Země stále hustěji obydlená. Vždycky jsem vnímal nezkrotnou lidskou touhu po životě.

Pro vás neexistují překážky, které byste nedokázali zdolat. Ale nesmíte plýtvat silami - a pomáhat všude tam, kde jsou v Galaxii problémy, znamená mrhat jimi.

Nechtěl jsi promluvit k Pozemšťanům, Perry? Udělej to co nejdřív, a dej ve své řeči lidem nový cíl, který budou muset vybojovat v mírovém boji. Považuj za svou první a největší úlohu vyvrátit přísloví, že nejnebezpečnějším nepřítelem člověka je člověk! Až to jednoho dne nebude pravda, bude to znamenat obrovský krok na cestě k Univerzu."

Mory lépe než Reginald Bull a Pery Rhodan chápala, jak těžké bylo pro Atlana, dát jim tuto radu. Podala mu ruku a pevně řekla: „Díky - tisícere díky!"

Atlan se usmál. „Nemluvme už o Arkonu. Nechci už na něj myslet. Ale na něco bych se tě rád zeptal, Perry: Už tě napadlo, jakou by měla tvoje žena radost, kdybys s ní odjel na svatební cestu?"

Bully se zasmál. „Pojďte, Atlane," řekl. „Necháme ty dva o samotě. Možná se tak líp domluví, kam by ta cesta měla být."

Kurt Brand KONEC ARKONU

Perry Rhodan, sv. 199

Z německého originálu Arkons Ende, vydaného nakladatelstvím Verlag Arthur Moewig GmbH v Rastattu roku 1986, přeložila Michaela Straková.

Vydal jako svou tisící osmistou devadesátou osmou publikaci

IŽ, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1, roku 1999.

Odpovědná redaktorka Jolana Čermáková.

Výtvarný redaktor Jan Přibík.

Vytiskl Mír, a. s., Přátelství 986, Praha 10-Uhřetěves. Vydání první. Tematická skupina 13/34.

Rozšiřují PNS, a. s., a soukromí distributoři. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku

a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, a. s.,

administrace vývozu tisku, Hvozdčanská 5-7, 148 31 Praha 4.

Ve Slovenské republice rozšiřují PNS, a. s., Mediaprint-KAPA

a ABOPRESS, spol. s r. o., Vajnorská 134, 831 04 Bratislava. Tel./fax 004217/4445 3334.

Za obsah veškeré inzerce odpovídá inzerent. Doporučená cena 21,81 + 1,09 DPH = 22,90 Kč